

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ศุภเกียรติ กุศล

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ศุภเกียรติ กุศล

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE USE OF INFORMATION TECHNOLOGY FOR MANAGEMENT OF SCHOOLS
FOR PRINCESS CHULABHORN SCIENCE HIGH SCHOOL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

May 2025

Copyright 2025 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ของ ศุภเกียรติ กุลส

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(รองศาสตราจารย์ ดร. จิตีมา วรณศรี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิดาวัลย์ อุ่นกอง)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ สัพโส)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักชิต สุธธิพงษ์)

- เรื่อง:** การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** ศุภเกียรติ กุศล, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา,
2567
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิดาวัลย์ อุ่นกอง
- คำสำคัญ:** เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 310 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า t-test แบบ Independent การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ 2) ผลเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

Title: THE USE OF INFORMATION TECHNOLOGY FOR MANAGEMENT OF SCHOOLS
FOR PRINCESS CHULABHORN SCIENCE HIGH SCHOOL

Author: Supakiad Kuson, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of
Phayao, 2024

Advisor: Assistant Professor Doctor Thidawan Unkong

Keywords: Technology and Communication, Princess Chulabhorn Science High Schools

ABSTRACT

The purpose of this research is to study 1) the use of information and communication technology (ICT) for administration by school administrators in Princess Chulabhorn Science High Schools, and 2) to compare this use by school administrators in those schools, classified by gender, highest educational qualification, and work experience. The sample group was 310 administrators, teachers, and educational personnel, selected through stratified random sampling. Data were collected using a questionnaire with a reliability coefficient of 0.95. Data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, including independent t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Scheffé's method for pairwise comparisons. The research findings revealed that: 1) The overall use of ICT for administration by school administrators in Princess Chulabhorn Science High Schools, as well as in each aspect, was at a high level. The aspect with the highest mean was academic administration, followed by general administration, while the aspect with the lowest mean was budget administration. 2) School administrators' comparison of ICT use for administration showed no significant differences in overall usage and individual aspects.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำอันมีคุณค่า จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดาวัลย์ อุ่นกอง อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อย่างละเอียดลออและเอาใจใส่ ตลอดจนให้กำลังใจและแรงบันดาลใจอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จ ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้เกียรติมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ โดยได้สละเวลาอันมีค่าตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม ความชัดเจน และความถูกต้องของการใช้ภาษาในเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์เจ้าของตำราทุกท่านที่ได้นำมาอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยทั้ง 12 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้รับจากงานศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้

ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน โดยเฉพาะบิดา มารดา ผู้เป็นปณมบุชา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จนเป็นพื้นฐานสำคัญให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจนสำเร็จลุล่วงได้ในครั้งนี้

ศุภเกียรติ กุศล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย.....	11
การบริหารสถานศึกษา.....	21
เทคโนโลยีสารสนเทศ.....	29
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา.....	38
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	59
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	60

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	65
บทที่ 4 ผลการวิจัย	67
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย	69
บทที่ 5 บทสรุป.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผลการวิจัย.....	81
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง.....	97
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	103
ภาคผนวก ค ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	104
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
ประวัติผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

หน้า

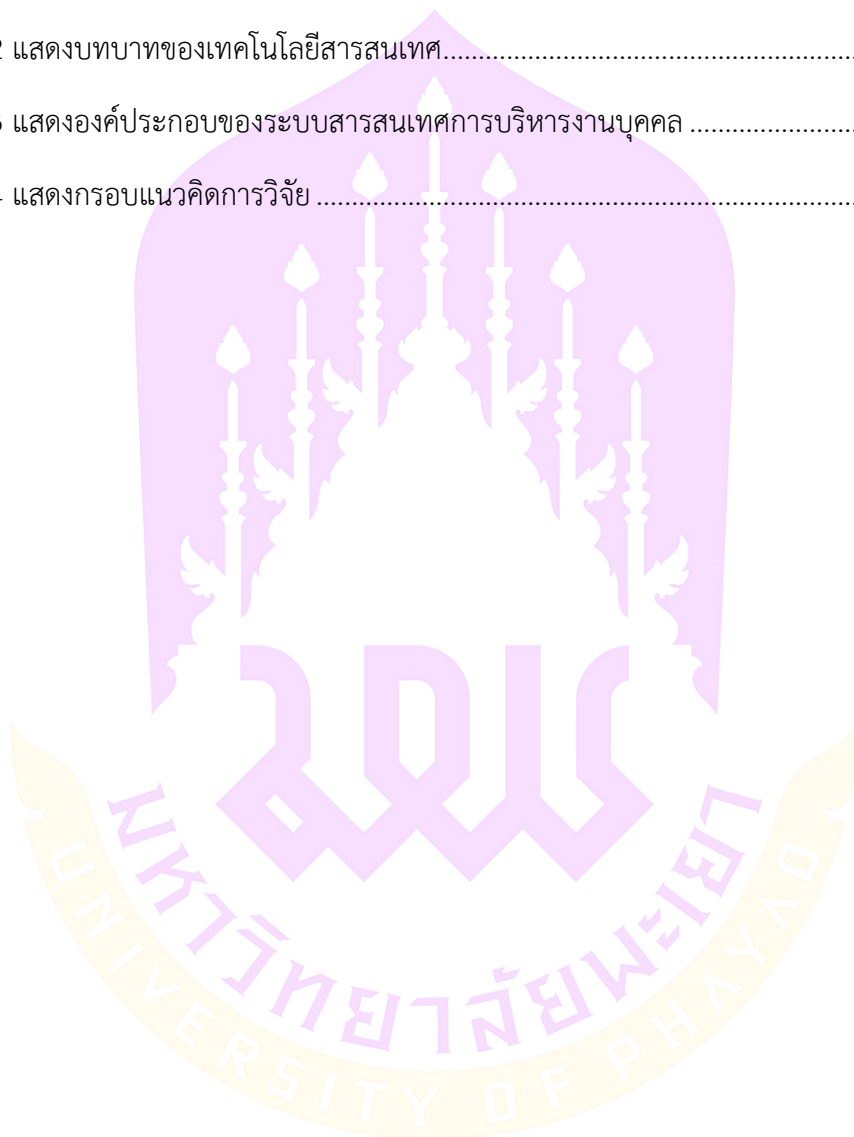
ตาราง 1 แสดงข้อมูลบุคลากรกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2567 จำแนกตามหน้าที่.....	18
ตาราง 2 แสดงข้อมูลบุคลากรกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2567 จำแนก ตามวุฒิการศึกษา	19
ตาราง 3 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากการกำหนดสัดส่วน.....	61
ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย.....	69
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้าน การบริหารวิชาการ.....	70
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้าน การบริหารงบประมาณ.....	71
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้าน การบริหารงานบุคคล	72
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้าน การบริหารงานทั่วไป	74
ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ	75

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	76
ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การ ทำงาน.....	77
ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ การทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่.....	78

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงการจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ.....	30
ภาพ 2 แสดงบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	32
ภาพ 3 แสดงองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการบริหารงานบุคคล	51
ภาพ 4 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อหลายด้าน ทั้งพัฒนาการทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เชื่อมโยงบุคคล ชุมชน ธุรกิจ และภาครัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ การศึกษาของชาติจึงต้องปรับตัวให้ทันสมัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษาเป็นการตอบสนองต่อการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 9 ซึ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษา ต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญในเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การประกันคุณภาพของสถานศึกษา และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีวิสัยทัศน์และยั่งยืน เพื่อรองรับความก้าวหน้าทางดิจิทัลและตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ที่ดีและสามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถเพิ่มศักยภาพของสถานศึกษาและสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชาญฉลาดในการพัฒนาการศึกษาจึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าสำหรับอนาคตของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศสู่ความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจหลักในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี จึงได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทุกด้านของการศึกษา โดย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) จึงมีนโยบายให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ โดยสนับสนุนการบริหารใน 4 ด้าน

คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ในการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ แต่การใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาก็มักประสบกับปัญหาหลายประการ (Mark, 2018) กล่าวว่า ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลยังคงเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะในโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือชุมชนที่มีรายได้น้อย ซึ่งอาจขาดแคลนอุปกรณ์หรือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ (Larry, 2019) กล่าวว่า ครูจำนวนมากยังขาดความมั่นใจและทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสอน ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในห้องเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้ (เด่นชัย โพธิ์สว่าง, 2550) กล่าวว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีมีสองประการ คือ ข้อจำกัดของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อจำกัดของผู้ใช้ การพัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีในหน่วยงานมักพบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง งบประมาณไม่เพียงพอ และคุณภาพของอุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเฝ้าเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อแนะนำและกระตุ้นบุคลากรให้เรียนรู้และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา โดยช่วยให้ผู้บริหารสามารถบูรณาการระบบบริหารจัดการที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานและพัฒนาศักยภาพของสถานศึกษา ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการข้อมูล การเก็บรวบรวม การแก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อมูล เพิ่มความสะดวกต่อการบริหารจัดการ ทำให้การบริหารงานมีความแม่นยำ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริหารทั้งด้านการบริหารจัดการการวางแผน การตัดสินใจอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน การจัดเอกสาร สืบค้นข้อมูล และการสร้างสื่อนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการบริหารการศึกษาโดยรวม ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ จำเป็นต้องอาศัยวิสัยทัศน์และความเข้าใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในการวางแผนและบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงเป้าหมายสูงสุดคือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเตรียมความพร้อมให้สถานศึกษาสามารถรับมือกับความท้าทายในโลกยุคดิจิทัล ผู้บริหารจึงต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การวิเคราะห์ข้อมูล และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล (ศุภสิริ พัฒนภักดี, 2558)

ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานศึกษา ประกอบกับนโยบายของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ที่ได้กำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีให้แก่บุคลากร และการส่งเสริมนวัตกรรมการบริหารและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะ จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพื่อยากทราบว่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับใด

ปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารสถานศึกษามักเกิดจากผู้บริหารที่ขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรครูที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้ระบบการบริหารจัดการศึกษาขาดความคล่องตัว ระบบการกำกับติดตามและการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศยังไม่ทันสมัยและไม่เป็นปัจจุบัน อีกทั้งไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างงานทั้ง 4 ฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความล่าช้าในการบริหารจัดการที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานและชื่อเสียงของโรงเรียน เนื่องจากไม่สามารถบริหารจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ (ทิพวัลย์ นนทเกท, 2559)

ผลจากการศึกษาผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำคัญในการเสนอแนะแนวทางการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพแก่กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย อีกทั้งเพื่อจะได้ทราบถึงระดับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศและแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1.1 ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 58 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,468 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,526 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 310 คน ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportional Stratified Random Sampling) โดยเทียบตามสัดส่วนของประชากรแต่ละโรงเรียน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย โดยศึกษาในงาน 4 ฝ่าย ได้แก่ 1) งานบริหารวิชาการ 2) งานบริหารงบประมาณ 3) งานบริหารบุคคล และ 4) งานบริหารทั่วไป

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน

ตัวแปรตาม

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยศึกษาในงาน 4 ฝ่าย ได้แก่ 1) งานบริหารวิชาการ 2) งานบริหารงบประมาณ 3) งานบริหารบุคคล และ 4) งานบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย หมายถึง กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนองพระราชปณิธานของ สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒนวรขัตติยราชนารี ที่ทรงมุ่งมั่นจะส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในด้านความเป็นอยู่และการศึกษาของเยาวชน ปัจจุบันเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในแผนและยุทธศาสตร์ สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ โดยจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีทั้งหมด 12 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช
2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย
3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
4. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์
5. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร
6. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล
7. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี
8. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย
9. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก
10. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี
11. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี
12. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานประมวลผลข้อมูลเพื่อให้ได้เป็นสารสนเทศ ซึ่งสารสนเทศที่ใช้นั้นต้องสนับสนุนการทำงานตั้งแต่การนำเข้า การจัดเก็บ การจัดการการป้องกัน การสื่อสาร และการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ โดยจะต้องผ่านการผสมผสานเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างลงตัว จึงจะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้งาน

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเหมาะสมต่อโรงเรียนแต่ละขนาด

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการ หมายถึง การที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และชุมชนในยุคดิจิทัล ซึ่งประกอบไปด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลตามความต้องการของนักเรียน สังคม ชุมชน เพื่อพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริการหลักสูตร การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการ และการประกันคุณภาพการศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงบประมาณ หมายถึง การที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงบประมาณ ทำให้กระบวนการต่าง ๆ มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่สำคัญ อาทิเช่น การวางแผนงบประมาณ ที่เทคโนโลยีช่วยให้สามารถวิเคราะห์และคาดการณ์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การจัดทำทะเบียนพัสดุและครุภัณฑ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ยังช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความถูกต้องในการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนงบประมาณ การจัดทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์การเก็บข้อมูลอาคารสถานที่ที่ดิน สิ่งก่อสร้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจัดทำรายงานทางการเงินและงบประมาณ การบันทึกข้อมูลการรับ - จ่ายเงิน การคำนวณภาษี และยื่นภาษี การสรุปรายงานงบประมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคล หมายถึง การที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาบุคลากร การจัดทำระบบข้อมูลทะเบียนประวัติบุคลากร การ

จัดทำสถิติเลื่อนขึ้นเงินเดือน สถิติการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร การบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติงาน การบันทึกการขอมัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ บันทึกแนวปฏิบัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการพัฒนาบุคลากรในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานทั่วไป หมายถึง การที่ผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานทั่วไป ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารทั่วไปในสถานศึกษาโดยผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ช่วยในการจัดการและการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกข้อมูล การวางแผน การจัดการอาคารสถานที่ การจัดทำข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชน รวมถึงการบริหารงานกิจการนักเรียนและการประสานงานกับเครือข่ายการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานในสถานศึกษามีความเป็นระเบียบและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและชุมชนได้อย่างเหมาะสม

เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ เช่น โครโมโซม ฮอร์โมน และอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งโดยทั่วไปแบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง

วุฒิการศึกษาสูงสุด หมายถึง ระดับการศึกษาที่สูงที่สุดที่บุคคลได้สำเร็จการศึกษาหรือได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรอย่างเป็นทางการจากสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรอง วุฒิการศึกษานี้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ได้ศึกษามา ซึ่งอาจเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เช่น ปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอก

ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ที่เข้าปฏิบัติงานโดยแบ่งระยะการทำงานออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะทำงานต่ำกว่า 5 ปี ระยะทำงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี ระยะทำงานตั้งแต่ 11 - 15 ปี และระยะทำงานมากกว่า 15 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยมีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อไป

2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ทราบข้อมูลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นำไปสู่การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี

3. หน่วยงานต้นสังกัด ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา ได้แนวทางการกำหนดแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

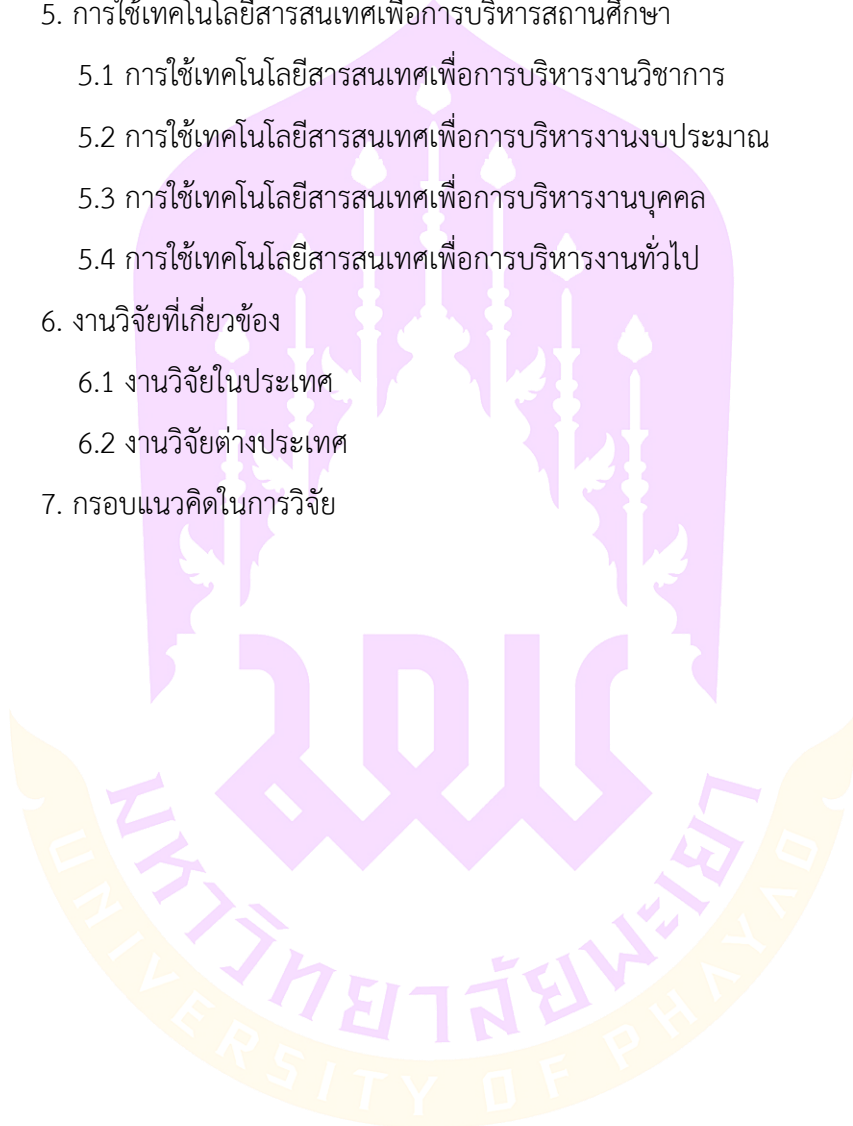
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย และเพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่ทำการวิจัย ซึ่งมีหัวข้อดังต่อไปนี้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
 - 1.1 ความเป็นมาของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
 - 1.2 อุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียน
 - 1.3 วิสัยทัศน์
 - 1.4 พันธกิจ
 - 1.5 เป้าประสงค์
 - 1.6 ภารกิจของโรงเรียน
 - 1.7 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
2. การบริหารสถานศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการบริหาร
 - 2.2 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 2.3 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา
 - 2.4 ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา
3. เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.1 ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.2 ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.3 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวงศึกษาธิการ

4. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา
 - 4.1 ความหมายของเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
 - 4.2 ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการศึกษา
 - 4.3 องค์ประกอบของระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร
5. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา
 - 5.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
 - 5.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานงบประมาณ
 - 5.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานบุคคล
 - 5.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานทั่วไป
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ความเป็นมาของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

เนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี (พระอิสริยยศ ณ ขณะนั้น) ทรงเจริญพระชนมายุครบ 3 รอบ ในวันที่ 4 กรกฎาคม 2536 ด้วยสำนึกในพระกรุณาธิคุณที่ทรงมุ่งมั่นส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการศึกษา โดยเพิ่มโอกาสแก่เยาวชนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี จำนวน 12 โรงเรียน ได้รับพระราชทานพระอนุญาตให้ขนานนามว่า โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ต่อท้ายด้วยชื่อจังหวัดที่ตั้งโรงเรียน ใช้นามภาษาอังกฤษว่า “Princess Chulabhorn’s College” ตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการที่ รล 0006/1036 ลงวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2536 และมีประกาศของกระทรวงศึกษาธิการให้เปลี่ยนใช้ชื่อดังกล่าวเมื่อ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2536

ในปี พ.ศ. 2539 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี (พระอิสริยยศ ณ ขณะนั้น) ได้พระราชทานแผ่นศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2539 ณ ห้องทรงงาน ชั้น 3 ดิگสรีรวิทยา โรงพยาบาลศิริราช ตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการที่ รล 0007/0055 ลงวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2539 และพระราชทานพระอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ประจำโรงเรียนแบบแรก ซึ่งตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีหนังสือที่ ศธ 0805/8847 ลงวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2539 โดยปรับสีตามพระประสงค์โดยกองศิลปาชีพในพระองค์สมเด็จพระราชินีนาถ ในวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2539

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินโครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยมีมติในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553 โดยกำหนดให้มีภารกิจ ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในลักษณะโรงเรียนประจำ
2. เป็นโรงเรียนที่รับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษในพื้นที่บริการโดยเน้นการให้โอกาสนักเรียนผู้มีความสามารถสูงด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศ
3. เป็นโรงเรียนที่เน้นคุณภาพไม่เน้นปริมาณ
4. เป็นโรงเรียนต้นแบบของภูมิภาค
5. เป็นโรงเรียนที่ต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

วันที่ 3 กรกฎาคม 2561 สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี พระราชทานพระอนุญาตให้ขนานนามโรงเรียนขึ้นใหม่ว่า

“โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย” และใช้นามภาษาอังกฤษว่า “Princess Chulabhorn Science High School” ต่อมาได้มีประกาศเปลี่ยนชื่อโรงเรียนดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 135 ตอนที่ 72ง วันที่ 20 กันยายน 2561 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการตั้งชื่อสถานศึกษา พ.ศ. 2547 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย 2) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิชณุโลก 3) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี 4) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย 5) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร 6) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์ 7) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี 8) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี 9) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี 10) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช 11) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง และ 12) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล

วันที่ 5 มีนาคม 2562 คณะรัฐมนตรีมีมติให้โครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ที่ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553 เป็นงานประจำของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกระจายโอกาส สำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในภูมิภาค และเตรียมกำลังคน ที่มีศักยภาพสูงทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี ในการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และนโยบาย Thailand 4.0 และมติคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้ได้เพิ่มภารกิจของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย อีกหนึ่งข้อ คือ เป็นโรงเรียนที่เป็นศูนย์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศไทย (Regional Science Education Hub) เพื่อให้บริการวิชาการ และยกระดับคุณภาพการศึกษาด้านการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ในพื้นที่บริการ

อุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียน

อุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จะใช้อุดมการณ์และเป้าหมายเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ดังนี้

มุ่งส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นผู้นำ
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้ง เทียบมาตรฐานสากลในระดับเดียวกัน

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น และนักพัฒนาด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทียบมาตรฐานสากลในระดับเดียวกัน

4. รักการเรียนรู้ รักการอ่าน การเขียน รักการค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีความรอบรู้ รู้รอบ และสามารถบูรณาการความรู้ได้

5. มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทียบมาตรฐานสากลในระดับเดียวกัน

6. มีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย มีความเข้าใจและภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติ มีความรักและความภาคภูมิใจในชาติบ้านเมืองและท้องถิ่น เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณีไทยและภูมิปัญญาไทย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ

8. มีจิตมุ่งที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องการตอบแทนบ้านเมืองตามความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง

9. มีสุขภาพอนามัยที่ดี รักการออกกำลังกาย รู้จักดูแลตนเองให้เข้มแข็งทั้งกายและใจ

วิสัยทัศน์

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยเป็นโรงเรียนที่พัฒนานักเรียนให้มีจิตใจ บุคลิกลักษณะอันพึงประสงค์ และมีคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

พันธกิจ

1. ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นผู้นำ

2. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การค้นคว้า อย่างเป็นระบบ มีความรอบรู้ และบูรณาการความรู้ได้

3. สร้างจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย ความเข้าใจ ภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติ มีความรักและความภูมิใจในชาติบ้านเมืองและท้องถิ่น เป็นพลเมืองดียึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

4. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณี และภูมิปัญญาไทย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ

5. ปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตมุ่งที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องการตอบแทนบ้านเมืองตามความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง

6. ส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพอนามัยที่ดี รักการออกกำลังกาย รู้จักดูแลตนเองให้เข้มแข็งทั้งกายและใจ

7. จัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้งในระดับเดียวกันกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

8. จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้นและนักพัฒนานวัตกรรมด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับเดียวกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

9. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับเดียวกันกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

10. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

11. พัฒนาระบบสนับสนุน การบริหารจัดการและภาคีเครือข่าย

เป้าประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นผู้นำ

2. เพื่อให้นักเรียนรักการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การค้นคว้า อย่างเป็นระบบ มีความรอบรู้ และบูรณาการความรู้ได้

3. เพื่อให้นักเรียนมีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย มีความเข้าใจและภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติ มีความรักและความภูมิใจในชาติบ้านเมืองและท้องถิ่น เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

4. เพื่อให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณี และภูมิปัญญาไทย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ

5. เพื่อให้นักเรียนมีจิตมุ่งที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมต่อการตอบแทนบ้านเมืองตามความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง

6. เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพอนามัยที่ดี รักการออกกำลังกาย รู้จักดูแลตนเองให้เข้มแข็งทั้งกายและใจ

7. เพื่อให้มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้งในระดับเดียวกันกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

8. เพื่อให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น และนักพัฒนานวัตกรรมด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับเดียวกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

9. เพื่อให้มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับเดียวกันกับนักเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

10. เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

11. เพื่อพัฒนาระบบสนับสนุน การบริหารจัดการและภาคีเครือข่าย

ภารกิจของโรงเรียน

1. เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยหลักสูตรเฉพาะ สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ในลักษณะโรงเรียนประจำ

2. เป็นโรงเรียนที่รับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษในพื้นที่บริการ โดยเน้นการให้โอกาสนักเรียนผู้มีความสามารถสูงด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศ

3. เป็นโรงเรียนที่เน้นคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ

4. เป็นโรงเรียนต้นแบบของภูมิภาค

5. เป็นโรงเรียนที่ต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

6. เป็นโรงเรียนที่เป็นศูนย์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ศึกษาในส่วนภูมิภาค (Regional Science Education Hub) เพื่อให้บริการวิชาการและยกระดับคุณภาพการศึกษาด้านการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ในพื้นที่บริการ

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง ดังกล่าว มีข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้

1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย เชียงราย

ตั้งอยู่ เลขที่ 345 หมู่ 2 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ 57000 มีพื้นที่ 149 ไร่ 2 งาน 86 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน

2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย พิษณุโลก

ตั้งอยู่ เลขที่ 86 หมู่ที่ 4 ตำบลมะขามสูง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65000 มีพื้นที่ 83 ไร่ 3 งาน 81 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ ได้แก่ พิษณุโลก นครสวรรค์ พิจิตร กำแพงเพชร สุโขทัย เพชรบูรณ์ ตาก และอุตรดิตถ์

3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ลพบุรี

ตั้งอยู่ เลขที่ 216 หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยโป่ง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี มีพื้นที่ 130 ไร่ เขตพื้นที่บริการกลุ่มภาคกลางตอนบน 7 จังหวัด ได้แก่ ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สระบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท และอุทัยธานี

4. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย เลย์

ตั้งอยู่ เลขที่ 129 หมู่ที่ 5 ถนนห้วยพอด-ภูบ่อปัด ตำบลธาตุ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย รหัสไปรษณีย์ 42110 มีพื้นที่ 160 ไร่ เขตพื้นที่บริการ 7 จังหวัด ได้แก่ เลย อุตรธานี ขอนแก่น สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ

5. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย มุกดาหาร

ตั้งอยู่ เลขที่ 281 หมู่ที่ 6 บ้านหนองหอย ตำบล บางทรายใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร รหัสไปรษณีย์ 49000 เขตพื้นที่บริการ 7 จังหวัด ได้แก่ มุกดาหาร อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ นครพนม ยโสธร ร้อยเอ็ด และอำนาจเจริญ

6. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย บุรีรัมย์

ตั้งอยู่ เลขที่ 299 หมู่ 2 ถนนพรเทพมงคล ตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31150 เขตพื้นที่บริการ 6 จังหวัด ได้แก่ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ชัยภูมิ ศรีสะเกษ สุรินทร์ และมหาสารคาม

7. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ปทุมธานี

ตั้งอยู่ เลขที่ 51 หมู่ 6 ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เขตพื้นที่บริการ 6 จังหวัด ได้แก่ ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ และกรุงเทพมหานคร

8. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ชลบุรี

ตั้งอยู่ เลขที่ 695 หมู่ 3 ถนนบ้านบึง-แกลง ตำบลหนองขาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี เขตพื้นที่บริการ 8 จังหวัด ภาคตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว นครนายก ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

9. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย เพชรบุรี

ตั้งอยู่ เลขที่ 427 หมู่ 8 ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี รหัสไปรษณีย์ 76120 โดยมีเขตพื้นที่บริการ 6 จังหวัด ได้แก่ เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี และประจวบคีรีขันธ์

10. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช

ตั้งอยู่ เลขที่ 120 หมู่ที่ 1 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 100 ไร่ เขตพื้นที่บริการ 5 จังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช สงขลา ชุมพร พัทลุง และสุราษฎร์ธานี

11. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง

ตั้งอยู่ เลขที่ 196 หมู่ที่ 4 ถนนตรัง-สีกา ตำบลบางรัก อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง รหัสไปรษณีย์ 92000 เขตพื้นที่บริการ 5 จังหวัด ได้แก่ ตรัง ภูเก็ต กระบี่ พังงา และระนอง

12. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล

ตั้งอยู่ เลขที่ 138 หมู่ที่ 12 ตำบลฉลุง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล รหัสไปรษณีย์ 91140 เขตพื้นที่บริการ ได้แก่ สตูล ยะลา นราธิวาส และปัตตานี

ตาราง 1 แสดงข้อมูลบุคลากรกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2567 จำแนกตามหน้าที่

โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	บุคลากรทางการศึกษา	รวม
1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย	5	59	55	119
2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิชญโลก	4	61	56	121
3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี	5	54	66	125
4. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย	5	62	51	118
5. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร	5	54	50	109
6. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์	5	65	67	137
7. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี	4	58	34	96
8. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี	5	61	24	90
9. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี	5	59	73	137
10. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	5	66	103	174
11. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง	5	63	57	125

ตาราง 1 (ต่อ)

12. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย วิทยาลัย สตูล	5	68	102	175
รวม	58	730	738	1,526

ที่มา: ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ตาราง 2 แสดงข้อมูลบุคลากรกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา
2567 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

โรงเรียน	วุฒิการศึกษา				
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย	4	90	24	1	119
2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก	0	70	49	2	121
3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี	28	65	30	2	125
4. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย	13	69	34	2	118
5. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร	1	68	37	3	109
6. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์	23	82	31	1	137
7. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี	2	52	40	1	95
8. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี	0	54	35	1	90

ตารางที่ 2 (ต่อ)

9. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย เพชรบุรี	36	64	34	3	137
10.โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	58	81	33	2	174
11.โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย ตรัง	9	79	36	1	125
12.โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย สตูล	41	90	42	1	176
รวม	215	864	427	20	1,526

ที่มา: ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย หมายถึง โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง ประกอบด้วย 1) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย 2) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก 3) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี 4) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย 5) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร 6) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์ 7) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี 8) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี 9) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี 10) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช 11) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง และ 12) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล ซึ่งโรงเรียนทั้ง 12 แห่ง จัดการศึกษาด้วยหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในลักษณะโรงเรียนประจำ เป็นโรงเรียนที่เน้นคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ มีคุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

การบริหารสถานศึกษา

การบริหาร คือการใช้ศาสตร์และศิลป์อย่างมีกลยุทธ์ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยการใช้ทรัพยากรทางการบริหารเข้ามาดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

ความหมายของการบริหาร

การบริหารถือเป็นหลักสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษา จึงได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านสามารถสรุปได้ดังนี้

อารีย์ นิลเอก (2554) อธิบายว่า คำว่า การบริหาร (Administration) มีรากศัพท์จากภาษาละติน Administrate หมายถึง ช่วยเหลือ (Assist) หรืออำนวยการ (Direct) มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า Minister ซึ่งหมายถึง การรับใช้หรือผู้รับใช้รัฐ (รัฐมนตรี) ความหมายดั้งเดิมของ Administer คือ การติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ

อมรินทร์ บุญพิทักษ์ (2553) สรุปว่า การบริหารคือการใช้ศาสตร์และศิลป์ของผู้บริหารในการจูงใจผู้เกี่ยวข้องให้ร่วมมือดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายองค์การ โดยต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของสังคม

อารีย์ นิลเอก (2554) เสนอว่า การบริหารเป็นศาสตร์ที่ไม่มีกฎตายตัว สามารถยืดหยุ่นและประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ ต้องอาศัยศิลปะของนักบริหารมืออาชีพ โดยไม่มีเทคนิคหรือหลักการบริหารที่ดีที่สุดแบบสำเร็จรูป

ภัทรา ดำรงสกุล (2556) ให้ความหมายว่า การบริหารคือการดำเนินกิจกรรมร่วมกันของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อบรรลุเป้าหมายองค์การ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึงกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้กระบวนการทางการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์การ การนำ และการควบคุม เพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

สถานศึกษามีภารกิจสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ และค่านิยมที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การบริหารสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร ซึ่งต้องรับผิดชอบในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน และบริหาร

ทรัพยากรรวมถึงเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

มนทิพย์ ทรงกิตติพิศาล (2552) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาคือการจัดการและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาบุคคลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมอย่างสันติสุขและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศตามศักยภาพ

ศุภัสต์ตรี คำศรีสุข (2553) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา คือ เป็นกิจกรรมความร่วมมือเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกด้าน ทั้งความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม คุณธรรม และบุคลิกภาพ

สุนทร โคตรบรรเทา (2554) กล่าวถึง การบริหารการศึกษาว่าเป็นศาสตร์และวิชาชีพชั้นสูงที่ต้องอาศัยการฝึกอบรมเฉพาะทาง มีจรรยาบรรณ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ

สุรเชษฐ์ แสงอาทิตย์ (2554) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำและเทคนิคการบริหารเพื่อพัฒนาการศึกษาและสมาชิกของสังคมให้มีคุณภาพรอบด้าน

ยุกตนนท์ หวานน้ำ (2555) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการทำงาน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นระบบในสถานที่ดำเนินงาน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

ภัทรา ดำรงสกุล (2556) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง ภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารคน เงิน วัสดุและการจัดการที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การทำงานร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งอาศัยกระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินการของกลุ่มบุคคลภายใต้การรับผิดชอบ 4 งาน คือ งานวิชาการงานงบประมาณงานบุคคลและงานทั่วไป เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้และเกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด

ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นสถานที่สำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย ความคิด และสติปัญญา ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ดังนี้

บุญเลิศ เขียนวงศ์ (2550) กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กำหนดหลักการสำคัญว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมทั้งสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพของตนเอง หลักการดังกล่าวถือเป็นแก่นแท้ของการปฏิรูปการศึกษาที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนและการปฏิบัติต่อผู้เรียนของสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการนำหลักการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ โดยต้องคิดวิเคราะห์และดัดแปลงวิธีการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรหลักและหน่วยปฏิบัติสุดท้ายที่มีการสัมผัสกับผู้เรียนโดยตรง สถานศึกษาจึงต้องมีความรับผิดชอบในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติและลักษณะเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ทั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า ผลสำเร็จของการดำเนินการดังกล่าวขึ้นอยู่กับวิธีการบริหารจัดการของแต่ละสถานศึกษา และแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการ ซึ่งจะส่งผลต่อการตอบสนองแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด ทั้งนี้ ผู้เขียนได้เสนอแนวคิดในมิติใหม่เพื่อเป็นทางเลือกในการจัดกระบวนการบริหารงาน ซึ่งน่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีศรัทธาและทัศนคติเชิงบวกต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของผู้เรียนที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว

การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ผู้บริหารจึงต้องสามารถแปลงหลักการดังกล่าวให้เป็นแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงทรัพยากรและศักยภาพที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ

2. การพัฒนาทัศนคติและสมรรถนะของครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผู้บริหารจึงมีหน้าที่ในการสร้างความเข้าใจร่วมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรทุกระดับ

การกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนจึงควรเป็นผลจากกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของและความมุ่งมั่นในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

3. การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องจัดให้มีระบบการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ครู และบุคลากร รวมถึงข้อมูลการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องโดยข้อมูลดังกล่าวจะต้องถูกนำมาใช้เป็นฐานในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติโดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1 ก่อนสิ้นปีการศึกษาทุกครั้ง ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้งปีมาปรึกษาหารือกันก่อน หรือช่วงปิดภาคเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และปรับปรุงแนวปฏิบัติร่วมกันในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

3.2 ดำเนินการมอบหมายงานในหน้าที่และการจัดการครูเข้าชั้นเรียนใหม่จะต้องดำเนินการให้เสร็จก่อนปิดภาคเรียน เพื่อให้ครูได้มีการมอบหมายงานและส่งต่อข้อมูลการเรียนรู้ระหว่างชั้นให้ครูคนใหม่ได้ทันที

3.3 ผู้บริหารโรงเรียนรู้จักโรงเรียนและครูเป็นรายบุคคล การรู้จักโรงเรียนไม่ได้หมายความว่า โรงเรียนชื่ออะไร ตั้งอยู่ที่ไหน มีพื้นที่เท่าไร มีอาคารกี่หลัง แต่หมายถึงการรู้อย่างลึกซึ้ง ทุกแง่มุม สามารถบอกได้ว่าโรงเรียนมีจุดเด่น จุดด้อยอะไร มีโอกาสเป็นโอกาส และอุปสรรค การรู้จักครูและบุคลากรเช่นเดียวกันก็ต้องรู้จักครูและบุคลากรอย่างลึกซึ้ง ยิ่งผู้บริหารโรงเรียนได้รู้จักครู และบุคลากรได้มากเท่าไรก็ยิ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานมากยิ่งขึ้น

3.4 ให้ครูทำหน้าที่ในโรงเรียนเสมือนดังหมอบที่ปฏิบัติงานรักษาโรคภัยในโรงพยาบาลจะ ผิดกันก็แต่เพียงครูทำหน้าที่รักษาโรคภัยและอาการบกพร่องทางการเรียน จัดการเรียนการสอนตาม ข้อมูลของอาการและข้อบกพร่องที่พบ โดยกำหนดให้ครูจัดเก็บข้อมูลเด็กเป็นรายบุคคล แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ 1) เด็กที่เข้าเรียนใหม่ ให้ครูจัดบันทึกข้อมูลผู้เรียนเข้าใหม่ เป็นรายบุคคลให้รอบด้านเหมือน หมอบซักประวัติผู้ป่วย โดยเริ่มตั้งแต่การตรวจสุขภาพร่างกาย ตรวจสอบพัฒนาการสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์แยกแยะหาจุดส่งเสริมและพัฒนา แล้วจัดทำเป็น แฟ้มข้อมูลประจำตัวนักเรียน ให้ครูเก็บไว้ประจำห้องเรียน เพื่อให้ครูและผู้เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ใน การจัดการเรียนการสอน แล้วบันทึกผลความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงในระหว่างเรียนตลอด 2) เด็กที่เข้าเรียนแล้ว เมื่อสิ้นปีการศึกษาให้ครูประจำชั้นเรียนใหม่นำข้อมูลในข้อที่ 1 ที่ได้รับการส่ง ต่อมาสรุปวิเคราะห์เพื่อหาจุดในการส่งเสริมพัฒนา ให้สอดคล้องและต่อเนื่องกันไปในชั้นเรียนใหม่

4. การจัดการเรียนการสอน ครูนำข้อมูลมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพของเด็กในชั้นเรียน โดยยึดหลักการปฏิบัติดังนี้

4.1 ครูวางแผนการสอนเป็นทีม กำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละ วิชาให้สนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยเน้นการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น สำคัญ

4.2 ให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการบูรณาการในการเรียนการสอนในทุกวิชาได้ ตลอดเวลาให้เป็นการสอนที่เน้นการแก้ปัญหา และกระบวนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันมากกว่าต่างคนต่างสอนเพื่อยึดเหนี่ยวเนื้อหาไปตามวิชาที่ตนรับผิดชอบเด็ก ทุกคนต้อง สามารถแสดงผลผลิต หรือความสามารถออกมาในรูปโครงการ อย่างน้อยคนละ 1 โครงการต่อภาค เรียน

4.3 ให้มีการประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง โดยนำผลงานและพฤติกรรมของผู้เรียนที่ แสดงออกระหว่างเรียนเป็นเครื่องมือในการตรวจวินิจฉัยผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ แล้วรวบรวมในรูปของ แฟ้มพัฒนาผู้เรียน

4.4 กำหนดให้มีการรายงานผลหรือจัดนิทรรศการแสดงผลการพัฒนาของผู้เรียน ในแต่ ละปีเสนอต่อผู้ปกครองหรือสาธารณชน

5. สถานศึกษาได้รับการก่อตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาของ สังคม โดยทำหน้าที่เป็นสถาบันที่สังคมกำหนดให้มีบทบาทสำคัญในการฝึกอบรมบุคลากรของชาติ เพื่อให้สามารถสืบทอดและรักษาค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม รวมทั้งเป็น

สถานที่พัฒนาศักยภาพของบุคคลให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นสุข สถานศึกษาจึงมีภารกิจสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งถือเป็นผู้รับบริการหลักของสถานศึกษา สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอความต้องการและมาตรฐานที่พึงประสงค์ เพื่อให้เกิดการบูรณาการแนวคิดและการกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ตอบสนองต่อศักยภาพของทั้งสถานศึกษาและชุมชน และเป็นการสร้างความร่วมมือที่เกื้อกูลกันในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

จันทรานี สงวนนาม (2551) ได้ให้ความสำคัญของสถานศึกษาว่า สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนที่มีอายุตามเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของรัฐบาล โดยสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติการระดับพื้นฐานที่นำนโยบายการศึกษาของรัฐไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและให้เกิดผลเป็นจริง แม้ว่าจะมีหน่วยงานระดับเหนือสถานศึกษาที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษาร่วมกัน แต่สถานศึกษายังคงเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญสูงสุด เนื่องจากเป็นหน่วยปฏิบัติการที่ผลสำเร็จของการจัดการศึกษาจะเกิดขึ้นได้จริง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทและความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะความสำเร็จของการบริหารจัดการสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหลัก

จากที่กล่าวสรุปได้ว่าสถานศึกษาเป็นองค์กรที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าไปอยู่ในสังคมเพื่อรับใช้องค์กร รับใช้สังคมและประเทศชาติ การจัดการบริหารโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ดี ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์สามารถนำองค์กรให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินการให้การสนับสนุนและส่งเสริมแก่บุคลากร ให้เกิดกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบของโรงเรียน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ แนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารงานสถานศึกษาไว้ดังนี้

อาศัยอำนาจตามมาตรา 5 วรรค 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดเป็นกฎกระทรวงเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิชาการมีภาระหน้าที่คือ 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนด้านวิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความ เข้มแข็งทาง วิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กร อื่น 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถาน ประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้าน วิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ด้านงบประมาณ มีภาระหน้าที่คือ 1) การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้ง งบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี 2) การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง 3) การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร 4) การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ 5) การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ 6) การ ตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ 7) การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิต จากงบประมาณ 8) การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 9) การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา 10) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา 11) การวางแผนพัสดุ 12) การกำหนดรูปแบบรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้าง ที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานแล้วแต่กรณี 13) การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ 14) การ จัดหาพัสดุ 15) การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ 16) การจัดหาผลประโยชน์จาก ทรัพย์สิน 17) การเบิกเงินจากคลัง 18) การรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงิน 19) การนำเงิน ส่งคลัง 20) การจัดทำบัญชีการเงิน 21) การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน 23) การจัดทำ หรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล มีภาระหน้าที่คือ 1) การวางแผนอัตรากำลัง 2) การสรรหา และบรรจุแต่งตั้ง 3) การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 4) การเปลี่ยน

ตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 5) การลาทุกประเภท 6) การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน 7) การประเมินผลการปฏิบัติงาน 8) การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน 9) การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ 10) การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ 11) การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ 12) การออกจากราชการ 13) การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ 14) การจัดทำบัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ 15) การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 16) การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ 17) การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ 18) การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 19) การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต 20) การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาการดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4. ด้านการบริหารทั่วไป มีภาระหน้าที่คือ 1) การวางแผนการบริหารงานการศึกษา 2) การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา 3) การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน 4) งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน 5) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 6) การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 7) การจัดทำสามะโนผู้เรียน 8) การดำเนินการธุรการ 9) การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร 10) งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 11) การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา 12) การรับนักเรียน 13) การประสานการจัดการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย 14) การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา 15) การส่งเสริมสนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของ บุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา 16) งานกิจการนักเรียน 17) การรายงานผลการปฏิบัติงาน 18) การทัศนศึกษา 19) งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น 20) การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา 21) แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน 22) การจัดระบบควบคุมภายในหน่วยงาน

ภัทธา ดำรงสกุล (2556) ได้สรุปไว้ว่าการบริหารจัดการสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการการบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป โดยมุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

อมรินทร์ บุญพิทักษ์ (2553) สรุปว่า ขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการสถานศึกษา 4 งาน คือ 1) งานบริหารวิชาการเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร การวัดผลประเมินผล รวมถึงงานส่งเสริมกิจการ

นักเรียนและงานส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ในสถานศึกษา 2) การบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย งาน การเงิน บัญชี พัสดุและสินทรัพย์ ข้องสถานศึกษา เป็นการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไป ตามแผนที่ได้รับอนุมัติ โดยมีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 3) งานบริหารบุคคล เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มขวิญและกำลังใจ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) งานบริหารงานทั่วไป เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการงานระบบข้อมูลสารสนเทศและงานอื่น ๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมี 4 งาน คือกลุ่มงานบริหารวิชาการซึ่งเป็นงานหลักที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอนการวัดผล ประเมินผล เป็นต้นกลุ่มงานบริหารงบประมาณ ซึ่งเป็นงานเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนงบประมาณ การเงิน การบัญชี พัสดุ เป็นต้น กลุ่มบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นงานเกี่ยวข้องกับการสรรหาบรรจุ แต่งตั้งการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เงินเดือน วินัยของข้าราชการและการพัฒนา ข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มบริหารทั่วไป ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบสารสนเทศ การวางแผนบริหารงาน การศึกษางานธุรการอาคารสถานที่การระดมทรัพยากรทางการศึกษางานกิจการ นักเรียน เป็นต้น

เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในยุคที่การพัฒนาทางเทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสารสนเทศได้กลายเป็น กลไกสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องตระหนักและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนี้ เนื่องจาก เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทเชิงกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เทคโนโลยี หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ หลักการ และเทคนิควิธีการ ต่าง ๆ เข้ามาในกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงานใน ด้านต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมจะช่วยให้องค์กรสามารถตอบสนองต่อความต้องการและ ความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารสนเทศ คำว่า "สารสนเทศ" (อ่านว่า สา-ระ-สน-เทศ) เป็นศัพท์ที่ประกอบด้วย องค์ประกอบสองส่วน ได้แก่ "สาร" หรือ "สาระ" ซึ่งมีความหมายถึงสิ่งที่มีความสำคัญ และ "สนเทศ" ซึ่งหมายถึง คำสั่ง ข่าวสาร หรือใบแจ้งความ ดังนั้น สารสนเทศจึงหมายถึง ข่าวสารที่มีความสำคัญ และได้รับการจัดระบบอย่างเป็นระเบียบภายในองค์กร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหาร และบุคลากรในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ ดังนี้

ฉัตรนภา ศิริคำใส (2556) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการสร้างวิธีการใหม่ในการ จัดการข้อมูล ความรู้ และการสื่อสาร เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พัชรี เขยจรรยา (2556) อธิบายว่า สารสนเทศคือข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลและจัดเก็บใน รูปแบบต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน ภาพ ไมโครฟิล์ม แผ่นดิสก์ หรือคอมพิวเตอร์ เพื่อให้บุคคล สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ชะเริงพจน์ พัดจันทร์หอม (2555) นิยามเทคโนโลยีสารสนเทศว่าเป็นกระบวนการจัดการ ข้อมูลและการสื่อสารที่ครอบคลุมการรับ ส่ง แปลง จัดเก็บ ประมวลผล และสืบค้นข้อมูลอย่างมี ประสิทธิภาพ

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2554) ระบุว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อให้สารสนเทศมีประโยชน์และใช้งานได้หลากหลายมากขึ้น

สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2554) และ พนิดา พานิชกุล (2552) มีมุมมองคล้ายคลึงกันว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการข้อมูลตั้งแต่การนำเข้า จัดเก็บ ประมวลผล สื่อสาร และสืบค้น เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

ภาพ 1 แสดงการจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานที่ เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ สารสนเทศนี้ต้องสนับสนุนกระบวนการ ทำงานตั้งแต่การนำเข้า การจัดเก็บ การจัดการ การป้องกัน การสื่อสาร และการสืบค้นข้อมูล ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีการผสมผสานเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างลงตัว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้งาน

ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศได้กลายเป็นองค์ประกอบหลักที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี องค์กรในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวมถึงสถาบันการศึกษา หน่วยงานธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม ต่างตระหนักถึงความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินปฏิบัติการ การบริหารจัดการองค์กร และการตัดสินใจเชิงนโยบาย การมีระบบข้อมูลและสารสนเทศที่มีคุณภาพสูง ผ่านกระบวนการจัดการด้วยระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่กระบวนการผลิตและสร้างสรรค์ข้อมูล การจัดเก็บและรักษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล การเรียกใช้และสืบค้นข้อมูลอย่างรวดเร็ว การสื่อสารและถ่ายทอดสารสนเทศ รวมถึงการแลกเปลี่ยนและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบการใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและเหมาะสมกับบริบทขององค์กร นักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้นำเสนอทัศนะและมุมมองเกี่ยวกับความสำคัญและบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังที่จะกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไปนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

อัจฉริยา ทองมา (2558) สรุปว่า เทคโนโลยีสารสนเทศได้ช่วยส่งเสริมให้มนุษยชาติเจริญก้าวหน้าและพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างก้าวกระโดด ซึ่งการพัฒนานี้มีอัตราความเร็วและขอบเขตที่เหนือกว่าความเจริญก้าวหน้าที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงการประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ในยุคแรกเริ่ม เทคโนโลยีสารสนเทศได้ก่อให้เกิดการปฏิวัติและความก้าวหน้าในหลากหลายสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์พื้นฐานและประยุกต์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ภาครัฐกิจและพาณิชย์กรรม ภาคอุตสาหกรรมและการผลิต สาขากการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ ระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ และวิถีชีวิตในสังคมยุคใหม่ของมนุษย์ ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับความสนใจและการลงทุนจากบุคลากรและองค์กรในทุกระดับ โดยรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และระบบการบริหารจัดการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของเยาวชนไทย สร้างโอกาสการจ้างงานใหม่ สนับสนุนการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ให้บริการด้านสวัสดิการสังคมและระบบ

สาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ รวมถึงช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนได้รับข่าวสารและสารสนเทศที่สำคัญอย่างรวดเร็วและครอบคลุม

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2551) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีขอบเขตการใช้งานที่ครอบคลุมการดำเนินกิจกรรมและภารกิจแทบทุกด้านของสังคม ทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล ระบบศาสนาและความเชื่อ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจและการเงิน และอุตสาหกรรมบันเทิงและสื่อ ในปัจจุบันมีแนวโน้มการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

ทินกฤต รุ่งเมือง (2552) ระบุความสำคัญของระบบสารสนเทศและการสื่อสารในยุคปัจจุบันไว้ 5 ประการสำคัญ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง การบริหารงานในปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีตัวแปรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประการที่สอง องค์กรต่าง ๆ มีขนาดและโครงสร้างที่ใหญ่โตและซับซ้อนขึ้น ประการที่สาม การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดนิ่ง ประการที่สี่ การกระจายข่าวสารและข้อมูลสารสนเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีขอบเขตที่กว้างขวางครอบคลุมทั่วโลก และประการที่ห้า มีแนวโน้มการทำงานอย่างเป็นระบบในลักษณะของระบบควบคุมป้อนกลับ (Feedback Control System) ที่มีการติดตามผลและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

บทบาทหลักของเทคโนโลยีสารสนเทศในสังคมปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายมิติที่สำคัญ ได้แก่ มิติด้านการศึกษาและการเรียนรู้ มิติด้านการดำเนินธุรกิจและพาณิชย์ มิติด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มิติด้านการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน และมิติด้านระบบการทำงานและการจัดการองค์กร

ภาพ 2 แสดงบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนหลัก ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ ทักษะทางด้านไอซีทีที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาปัญญา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนขยายขีดความสามารถในการเรียนรู้ต่อไป

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวงศึกษาธิการ

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552 - 2556 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วยไอซีทีที่“สังคมอุดมปัญญา” ในที่นี้หมายถึง สังคมที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างชาญฉลาด โดยใช้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทุกระดับมีความเฉลียวฉลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ (Information Literacy) สามารถเข้าถึงและใช้สารสนเทศอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล (Smart Governance) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เศรษฐกิจ และสังคมฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

พันธกิจ

1. พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาอาชีพอื่น ๆ ทุกระดับที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณและรู้เท่าทันอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

2. พัฒนาโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสารความเร็วสูงที่มีการกระจายอย่างทั่วถึง มีบริการที่มีคุณภาพ และราคาที่เป็นธรรม เพื่อให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศหลักที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ในการเข้าถึงความรู้ สร้างภูมิปัญญา และภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคเศรษฐกิจของประเทศ

3. พัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล โดยมี กลไก กฎระเบียบโครงสร้างการบริหารและการกำกับดูแล ที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างบูรณาการ มีความ เป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อสนับสนุนให้เกิด ธรรมาภิบาลในระบบบริหารจัดการประเทศ สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) ให้มี ปริมาณและคุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด และบุคลากรในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ระดับ รวมถึงประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ พัฒนาและใช้ไอซีทีอย่างมี ประสิทธิภาพมีวิจรรย์ญาณและรู้เท่าทัน เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมและ เศรษฐกิจ และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

2. เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้ แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นความมีเอกภาพ การบูรณาการการใช้ทรัพยากรอย่าง คุ่มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนา สู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม โดยใช้กลไกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ และ ภาคเอกชน (Public - Private Partnership) อย่างเหมาะสม

3. เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้า และบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4. เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของชุมชนและปัจเจกบุคคล โดยการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากสารสนเทศในกิจการของครัวเรือนและชุมชนร่วมถึงในการแสวงหาความรู้ สร้างภูมิปัญญา การมี ส่วนร่วมในระบบการเมืองการปกครอง และในการดำรงชีวิตประจำวันเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองและ ลดปัญหาความยากจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการและผู้สูงอายุ

5. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และ การสื่อสาร โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ในประเทศ การวิจัยและพัฒนา และการใช้ ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของคนไทยเพื่อสนับสนุน การพัฒนาสู่ สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

1. ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งประเทศ มีความรอบรู้สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information Literacy) ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน
2. ยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ โดยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่ระดับพัฒนาสูงสุด 25% (Top Quartile) ของประเทศที่มีการจัดลำดับทั้งหมดใน Networked Readiness Index
3. เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ไอซีทีต่อจีดีพีไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาไอซีทีอย่างเป็นรูปธรรมภายใต้เงื่อนไขที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อนโอกาสและภัยคุกคามของการพัฒนาไอซีทีของประเทศไทย แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักขึ้น 6 ด้าน โดยภาครัฐเอกชนและประชาชนจะมีส่วนร่วมดำเนินการ ตามที่กำหนดในแผนฯ เพื่อนำไอซีทีมาใช้ประโยชน์ในการสร้างศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง สามารถแข่งขันในโลกสากลได้รวมถึงการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนคนไทยโดยทั่วกัน โดยยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากำลังคนด้านไอซีทีและบุคคลทั่วไปให้มีความสามารถในการ สร้างสรรค์ ผลิตและใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและรู้เท่าทัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการระบบไอซีทีของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไอซีทีเพื่อ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การใช้ไอซีทีเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่าง ยั่งยืน

ทั้งนี้ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญและควรเร่งดำเนินการในลำดับแรกก่อนได้แก่ยุทธศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการแก้ไขจุดอ่อนที่สำคัญ 2 ประการคือเรื่องกำลังคนและการบริหารจัดการไอซีทีระดับชาติ (ยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2)

นโยบายด้านไอซีทีของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษา พ.ศ. 2554 -2556 กล่าวว่า ผลจากการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างองค์กรวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการประกอบกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในปัจจุบัน นำไปสู่การกำหนดกรอบแนวทางการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะตอบสนองทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการเรียนการสอน ซึ่งเอื้อต่อการเข้าถึงสารสนเทศเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสะดวกปลอดภัย มีความน่าเชื่อถือ สามารถช่วยลดเวลาและความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาส่งเสริมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานการอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา การศึกษาตามอัธยาศัย หรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) ด้วยรูปแบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบผ่านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และมาตรการต่าง ๆ รวมถึงนโยบายที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนี้

วิสัยทัศน์

การศึกษาแห่งอนาคตเป็นจริงได้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Enabling Future Education with ICT) หมายถึง พัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยเพิ่มสมรรถนะให้มีวัฒนธรรมการใช้ระบบไอซีทีอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมวิจารณ์ญาณ และรู้เท่าทันด้วยกระบวนการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ การบริหารจัดการอย่างบูรณาการร่วมกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไอซีทีที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างการศึกษาแห่งอนาคต

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเพิ่มสมรรถนะให้มีวัฒนธรรม การใช้ไอซีทีอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมวิจารณ์ญาณและรู้เท่าทัน
2. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพ ด้านการแข่งขันของไทย

3. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลความรู้และทรัพยากรทางการศึกษา

4. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการศึกษาที่มีการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ตามแนวทาง ยุทธศาสตร์ มาตรการ และโครงการที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษาฉบับนี้ มีเป้าประสงค์หลักที่มุ่งเน้นการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างการเชื่อม ประสานข้อมูลสารสนเทศในมิติต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการดำเนินพันธกิจ หลักในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับ สามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามบริบทและความต้องการ เฉพาะของแต่ละหน่วยงานและฝ่ายงานได้อย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกัน ระบบดังกล่าวมี ความสามารถในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หรือมีลักษณะความ ต่อเนื่องเชิงกระบวนการ โดยคำนึงถึงสิทธิการเข้าถึงที่เหมาะสมและเป็นธรรมสำหรับการใช้งานของ แต่ละหน่วยงานได้อย่างเป็นระบบ หรือดำเนินการผ่านกระบวนการที่มีความน่าเชื่อถือ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้ พร้อมทั้งรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารตามหลักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือยุทธศาสตร์ที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสำหรับการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ทางการศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้และสังคมแห่งภูมิปัญญา (Knowledge-Based Economy and Society) ที่ยั่งยืน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วทั้งสังคม โดยอาศัยรากฐานที่ มั่นคงจากระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารที่ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกชั้น สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ประกอบกับภาครัฐจะต้องมีการดำเนินนโยบายและมาตรการเชิงรุกในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาใช้ในระบบการศึกษาอย่างเป็นระบบและครอบคลุม ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญเชิงกล ยุทธ์ที่เอื้อต่อการสร้างชาติที่มีวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างรู้เท่าทัน มี วิจารณญาณ และดำเนินการภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ดี ดังนั้น การบริหารจัดการแผนแม่บท

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2554 – 2556 ให้เกิดผลสัมฤทธิ์และบรรลุตามวิสัยทัศน์ ภารกิจ และพันธกิจที่กำหนดไว้ในเบื้องต้น จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาวอย่างยั่งยืนและมั่นคง

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา

ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา

ศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาปัจจุบันมีลักษณะที่มีความซับซ้อนและเต็มไปด้วยความท้าทายในหลากหลายมิติ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับข้อมูลและสารสนเทศที่มีคุณภาพสูง มีความทันสมัย มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความรวดเร็วในการเข้าถึง เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การพิจารณาการเปิดสาขาวิชาใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นตัวอย่างที่สะท้อนความซับซ้อนของการตัดสินใจในการบริหารการศึกษา ผู้บริหารจำเป็นต้องดำเนินการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยที่มีความสำคัญในหลากหลายมิติ ได้แก่ การศึกษาความต้องการและแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต การประเมินทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ และการวิเคราะห์ความพร้อมขององค์กรในด้านต่าง ๆ ทั้งในแง่ของศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการตัดสินใจที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงนั้น มีการพึ่งพาปัจจัยหลักสองประการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ประการแรก คือ การมีข้อมูลและสารสนเทศที่มีความถูกต้องแม่นยำ ความเป็นปัจจุบัน และมีความครอบคลุมในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง และประการที่สอง คือ ความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในหลักการและกระบวนการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์และบริบทที่มีความหลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาถึงวิวัฒนาการของการจัดการข้อมูลในสถานศึกษา ในอดีตนั้น การดำเนินการจัดการข้อมูลและสารสนเทศมีการอาศัยเครื่องมือและวิธีการที่มีลักษณะพื้นฐานและเรียบง่าย เช่น ระบบแฟ้มเอกสารกระดาษ สมุดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ และเครื่องคิดเลขสำหรับการประมวลผลข้อมูลเชิงตัวเลข อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบัน หน่วยงานด้านการศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) เข้ามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากเทคโนโลยีดังกล่าวมีความสามารถในการให้ประสิทธิภาพที่สูงกว่า มีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน และมีความแม่นยำที่เหนือกว่าวิธีการดั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือจากการเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศแล้ว ความรู้และประสบการณ์ในการตัดสินใจยังคง

มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งความรู้และประสบการณ์เหล่านี้มีที่มาจากสองแหล่งหลัก ได้แก่ การศึกษาอย่างเป็นระบบในสถาบันการศึกษาที่ให้ความรู้เชิงทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ และ ประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานจริงในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ให้ความรู้เชิงประจักษ์ อย่างไรก็ตาม กิติ ในสถานการณ์ที่ผู้บริหารต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ หรือประเด็นปัญหาที่ไม่เคยมี ประสบการณ์มาก่อน การใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System) ซึ่งเป็น องค์ประกอบสำคัญหนึ่งของเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็สามารถช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล การ จำลองสถานการณ์ และการตัดสินใจได้อย่างมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการบริหาร การศึกษาสมัยใหม่ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็น วิเคราะห์สถานการณ์ และตัดสินใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวม

ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา

ศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) ได้สรุปถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ บริหารจัดการงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากร และได้ผลลัพธ์สูงสุด ผู้บริหารยุค ใหม่ทุกระดับจึงนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในหลากหลายด้าน ดังนี้

1. การตัดสินใจที่รวดเร็วและแม่นยำ โดยใช้ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive Information System, EIS) สำหรับผู้บริหารระดับสูง และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System, DSS) สำหรับผู้บริหารระดับกลาง ช่วยให้เข้าใจปัญหาได้อย่างชัดเจน
2. การบริหารทางไกล โดยใช้สื่อหลากหลายประเภท เช่น โทรศัพท์มือถือ โทรสาร วิทยุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และเครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อความรวดเร็ว ประหยัดเวลา และลด ค่าใช้จ่าย
3. การบริหารสถานศึกษา โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานด้านต่าง ๆ เช่น งาน วิชาการ กิจกรรมนักเรียน งานบุคคล งานธุรการ การเงิน พัสดุ และครุภัณฑ์
4. การสร้างเครือข่ายข้อมูล เช่น โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์โรงเรียนมัธยม (School Net) เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย
5. การจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เช่น อินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การทำเว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้บริหารใน หน่วยงานต่าง ๆ โดยเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการจัดการในองค์กร ทำให้การตัดสินใจและการ

ปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการบริหารจัดการศึกษา การวางแผนระยะยาว การแก้ปัญหาด้านการจัดการศึกษาในโรงเรียน ทั้งการจัดเก็บข้อมูล การจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาหรือบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา

ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารเป็นวิธีการจัดการข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและอธิบายถึงความสำคัญของระบบนี้

พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ (2553) ได้อธิบายว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) มีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการสนับสนุนกระบวนการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งเพิ่มความรวดเร็วในการดูดซึมความรู้และทักษะต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทางการศึกษาประกอบด้วยกระบวนการที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงถึงกันหลายมิติ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ การประมวลผลข้อมูลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และการนำเสนอสารสนเทศในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบข้อความดิจิทัล สื่อภาพกราฟิก สื่อเสียงคุณภาพสูง และสื่อวิดีโอแบบโต้ตอบ นอกเหนือจากนี้ ระบบดังกล่าวยังมีศักยภาพในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ในบริบทของสถานศึกษาระดับต่าง ๆ การประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็นหมวดหมู่สำคัญดังนี้ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการสร้างระบบนิเวศดิจิทัลที่ครอบคลุมภายในสถานศึกษา เพื่อสถาปนาสังคมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Society) ที่มีความเสถียรและยั่งยืน รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย ระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ และโครงสร้างรองรับการใช้งานที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล 2) การพัฒนาระบบการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Learning: e-Learning) ที่ครอบคลุมการเรียนรู้ผ่านระบบคอมพิวเตอร์และแพลตฟอร์มเว็บไซต์เฉพาะทาง โดยมีการใช้ระบบจัดการการเรียนรู้ (Learning Management System: LMS) เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนและผู้สอนในการโต้ตอบและแลกเปลี่ยนความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การสร้างระบบการเรียนรู้ตามอรรถาภิธาน (Ubiquitous

Learning) ที่มีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกสถานที่และทุกช่วงเวลาตามความเหมาะสมของตนเอง รวมทั้งการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book: e-Book) และสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลอื่น ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่

4) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการทั่วไป ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาระบบงานต่าง ๆ เช่น ระบบทะเบียนและประเมินผลอิเล็กทรอนิกส์ ระบบงานสารบรรณและเอกสารดิจิทัล ระบบจัดการพัสดุและครุภัณฑ์แบบอัตโนมัติ ระบบบริหารทรัพยากรบุคคลแบบครบวงจร และระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Office: e-Office) ที่รองรับการทำงานแบบไร้กระดาษ

กล่าวโดยสรุป ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ (Management Information System: MIS) ถือเป็นเครื่องมือยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศอย่างเป็นระบบและเป็นวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจของผู้บริหารในทุกระดับ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาว และการควบคุมการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการนี้มีส่วนสำคัญในการทำให้กระบวนการกำหนดนโยบายองค์กร การจัดทำแผนงานและโครงการในทุกระดับ และการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมาตรฐานสากล ส่งผลให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคปัจจุบันถือเป็นประเด็นทางวิชาการที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาหลายท่าน โดยมีการนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีที่น่าสนใจอย่างหลากหลาย Alessi และ Trollip (1985, 50) ได้เสนอกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีว่าการประยุกต์ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 มิติหลัก ดังนี้ มิติแรก เกี่ยวข้องกับการใช้งานในระดับผู้บริหารสถานศึกษา (Institutional Administrators) ซึ่งระบบคอมพิวเตอร์สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ อย่างมีระบบ ตัวอย่างที่สำคัญ ได้แก่ ระบบบริหารการเงินและการบัญชี (Financial and Accounting Management) ระบบการวางแผนและการจัดการตารางเรียนการสอน (Curriculum Scheduling System) ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดเก็บและเรียกใช้ข้อมูล (Data Storage and Retrieval System) และระบบการติดตามและควบคุมทรัพย์สินของสถานศึกษา (Asset Management and Control System) มิติที่สอง

เกี่ยวข้องกับการใช้งานในระดับหัวหน้าฝ่ายหรือผู้บริหารระดับกลาง (Middle Management) ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ที่ซับซ้อนกว่าการสอนปกติ ระบบคอมพิวเตอร์สามารถสนับสนุนการทำงานใน 2 ลักษณะหลัก คือ งานด้านเอกสาร (Documentation Works) เช่น การจัดทำรายงานทางการศึกษา (Educational Reports) การผลิตสื่อและเอกสารประกอบการสอน (Instructional Materials) และการออกแบบเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ (Assessment Tools Development) งานด้านการประมวลผลข้อมูล (Data Processing Works) โดยเฉพาะระบบการประมวลผลและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement Analysis System) ทั้งนี้ ประสาน บวนเพชร (2555, 67) ได้ให้ความเห็นเสริมว่าเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในบริบทของการบริหารการศึกษาเปรียบเสมือนกลไกสำคัญที่ช่วยเพิ่มศักยภาพการทำงาน (Performance Enhancer) ใน 3 มิติหลัก ได้แก่ มิติด้านความคล่องตัว (Operational Flexibility) มิติด้านความรวดเร็ว (Time Efficiency) มิติด้านความแม่นยำของข้อมูล (Information Accuracy) โดยเฉพาะในด้านระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา (Educational Management Information System - EMIS) ที่ช่วยสร้างความมั่นใจในคุณภาพข้อมูล (Data Quality Assurance) และคุ้มค่าต่อการลงทุน (Cost-Effectiveness)

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะระบบคอมพิวเตอร์และระบบดิจิทัล ได้กลายเป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ (Strategic Factor) ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาทั้งในระดับนโยบาย (Policy Level) และระดับปฏิบัติการ (Operational Level) ระบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitation) ในการปฏิบัติงานประจำวันเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System) ผ่านการจัดการฐานข้อมูลเชิงระบบ (Systematic Database Management) ซึ่งส่งผลให้กระบวนการบริหารการศึกษามีความสมบูรณ์แบบ (Integrity) มีประสิทธิผล (Effectiveness) และเกิดความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value) อย่างเป็นรูปธรรม ศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) สรุปว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาการบริหารโรงเรียนให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถและวิธีการในการบริหารงานโดยครอบคลุมงานการบริหารทั้ง 4 งาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา โดยหมายถึงการบริหารจัดการกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

จิริวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2557) กล่าวว่า พันธกิจหลักของสถานศึกษาทุกแห่งคือการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้เรียน ดังนั้น การบริหารจัดการงานวิชาการจึงถือเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ปัจจุบัน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งยวดในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ สถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในขอบข่ายงานต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ประกอบด้วย 1) การคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สามารถสนับสนุนการดำเนินงานในกระบวนการรับสมัครผู้เรียนได้อย่างครบวงจร ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดเตรียมเอกสารประกอบการสมัคร การดำเนินการรับสมัคร การจัดสอบคัดเลือก ตลอดจนการประมวลผลและการประกาศผลการคัดเลือก ซึ่งส่งผลให้กระบวนการดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีความแม่นยำ และสามารถตรวจสอบได้เพื่อความเป็นธรรม 2) การลงทะเบียนเรียน ในสภาวะการณ์ที่จำนวนรายวิชาและผู้เรียนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบการลงทะเบียนเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบและแสดงผลการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละภาคการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและเข้าถึงง่าย 3) การจัดตารางสอน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สนับสนุนการจัดตารางสอนที่มีความซับซ้อน โดยสามารถประมวลผลและพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุม อาทิ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของคณาจารย์ผู้สอน ความเพียงพอของห้องเรียน และการจัดกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องอย่างเป็นระบบ 4) การจัดทำทะเบียนและประมวลผลการเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์เฉพาะทางช่วยในการบริหารจัดการข้อมูลการลงทะเบียนเรียน การคำนวณผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการจัดทำรายงานผลการเรียนรายบุคคลของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและมีความแม่นยำสูง ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ตามความต้องการเพื่อประกอบการตัดสินใจ 5) การบริหารจัดการและการควบคุมการใช้สื่อการศึกษา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สนับสนุนการบริหารจัดการและติดตามการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยระบบสามารถบันทึกข้อมูลสำคัญ เช่น ประเภทของสื่อ สถานที่จัดเก็บหรือใช้งาน ผู้รับผิดชอบหรือผู้ยืมใช้งาน และช่วงเวลาการใช้งาน ทำให้การกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรสื่อการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และสามารถกระจายการเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงานวิชาการนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ยังช่วยลดภาระงานของบุคลากร ลดความผิดพลาดที่อาจเกิดจากการทำงานด้วยมือ และทำให้การเข้าถึงข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและง่ายดาย อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการด้านวิชาการของสถานศึกษามีคุณภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีควรคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูลและการฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะในการใช้งานระบบอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

สมใจ วงศ์ชาติ (2550) ได้กล่าวว่า โรงเรียนสังกัดสามัญได้จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอน โดยพบว่ามีผู้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงานวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ซึ่งครอบคลุมการใช้งานในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน การสร้างแผนภูมิและสถิติ การวัดและประเมินผลการเรียน การผลิตสื่อการเรียนการสอน งานทะเบียนนักเรียน การจัดตารางสอน การวางแผนงานวิชาการ และการใช้เป็นเครื่องช่วยสอนของครู

อภิวิชญ์ จันทป (2553) ได้ให้ความหมายของการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและบุคลากร การจัดพิมพ์เอกสาร การวิเคราะห์และวางแผนงาน การผลิตสื่อการเรียนการสอน และการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน สอดคล้องกับ พรพัสนันท์ พรพุทธิชัย (2554) ที่กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานวิชาการยังรวมถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการเรียนรู้

ประสาน บวนเพชร (2555) ได้สรุปการใช้คอมพิวเตอร์ในงานวิชาการไว้อย่างครอบคลุม โดยรวมถึงการใช้ในกระบวนการรับสมัครนักเรียน การจัดการข้อสอบและผลการสอบ การจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน การจัดตารางสอนและตารางสอบ การประมวลผลการเรียน การผลิตสื่อการเรียนการสอน และการใช้โปรแกรมช่วยสอน นอกจากนี้ ฐิติพร สุดสาย (2557) ยังเน้นถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูลสารสนเทศของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

ศิลา สงอาจันต์ (2557) ได้กล่าวถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในงานวิชาการ ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ห้องเรียนอัจฉริยะ (E-Classroom) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-Library) การสอนบนเว็บ และการจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม

กล่าวโดยสรุป การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการ หมายถึง การที่บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานวิชาการ นำเครื่องมือ วิธีการ กระบวนการ และ

ทรัพยากรทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานและบริหารจัดการภารกิจด้านวิชาการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ ขอบข่ายการดำเนินงานดังกล่าวครอบคลุมกระบวนการสำคัญ อันได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การวางแผนและบริหารจัดการเรียนการสอน การออกแบบและดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวิชาการ และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียน สังคม และชุมชนในบริบทของยุคดิจิทัล

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในยุคปัจจุบันได้ให้น้ำหนักความสำคัญต่อความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการ โดยยึดมั่นในหลักการดำเนินงานที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน แนวทางการบริหารดังกล่าวนี้มุ่งเน้นการวัดผลสัมฤทธิ์และผลการปฏิบัติงานเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งถือเป็นการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระบวนการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน นอกจากนี้ สถานศึกษายังได้รับการสนับสนุนให้แสวงหาประโยชน์จากสินทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครอง รวมถึงการระดมทรัพยากรและจัดหารายได้เพิ่มเติมจากการให้บริการในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาจัดสรรสำหรับการบริหารจัดการและขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา วิธีการเชิงรุกนี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งทางการคลังของสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังส่งผลสะท้อนโดยตรงต่อการยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ปรากฏผลอย่างเป็นรูปธรรม

ในบริบทของยุคดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งยวดในการปฏิรูปกระบวนการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ดังปรากฏในงานศึกษาของนักวิชาการหลายท่านที่ได้นำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารงบประมาณ ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการข้อมูล การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การติดตามกำกับ และการประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ดังนั้น การบูรณาการแนวทางการบริหารงบประมาณที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Performance-Based Budgeting) เข้ากับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพสูง และสามารถตอบสนอง

ต่อพลวัตความต้องการในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างแท้จริง อันจะนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ระบบการศึกษาโดยรวม พอสรุปได้ดังนี้

อัจฉริยา ทองมา (2558) ได้สรุปว่า การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการเงินและบัญชี รวมทั้งงานพัสดุ เช่น การจัดทำและเสนอของบประมาณ การเบิกจ่าย การอนุมัติเงิน การโอนเงินงบประมาณ การตรวจสอบติดตามประเมินผล และรายงานผล การใช้จ่ายเงินในการดำเนินงาน การบันทึกข้อมูล การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบันทึกการบริหารบัญชี การเงิน และการจัดทำรายงาน จัดทำบัญชีเงินเดือน การบันทึกข้อมูลและเอกสารราชการเกี่ยวกับการทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ การบำรุงรักษาและการจำหน่ายพัสดุ ทำบัญชีรายรับรายจ่ายการใช้งบประมาณและการสรุปรายงานเกี่ยวกับงบประมาณของโรงเรียน สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การวางแผนงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาคอมพิวเตอร์เพิ่มเติม และการปรับปรุงเทคโนโลยีให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย นอกจากนี้ยังมีการขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องสำรองไฟและเครื่องพิมพ์

มนตรี สังข์โต (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงบประมาณเป็นงานที่เกื้อหนุนด้านการบริหารอื่น ๆ โดยการบริหารต้องจัดการให้สอดคล้องกับนโยบายและงบประมาณที่จัดสรรได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยยึดตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และเกณฑ์เงื่อนไขตามหนังสือสั่งการ กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดทำและเสนอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงิน รวมถึงการบริหารบัญชีและการบริหารพัสดุและสินทรัพย์

พรพัสสนท์ พรพุทธิชัย (2554) ได้กล่าวว่า สถานศึกษามีการใช้คอมพิวเตอร์จัดทำแผนการปฏิบัติงานด้านงบประมาณทุกปีงบประมาณ โดยมีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้ส่วนราชการกำหนดระเบียบภายในควบคุมการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ขอตั้งงบประมาณไว้ และการเบิกจ่ายเงินให้เบิกตามแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยยึดหลักความคล่องตัวและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมถึงการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล และใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการรายงานงบประมาณต่อหน่วยงานต้นสังกัด การใช้โปรแกรม M-Obec และ B-Obec ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับครุภัณฑ์และที่ดินของโรงเรียน นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีจะช่วยให้การดำเนินงานเกิดความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประธาน บัณฑิต (2555) สรุปว่า สถานศึกษาได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงบประมาณเพื่อใช้ในการวางแผนงบประมาณ ข้อมูลการใช้จ่ายประจำปีพิเศษ คำนวณผลการพยากรณ์งบประมาณในอนาคต การซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์และการบำรุงรักษาตามเวลาที่กำหนด การบันทึกและจัดทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ การควบคุมการจัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่ายพัสดุ และการบันทึกข้อมูลบัญชีรายรับ-รายจ่ายเพื่อตรวจสอบ การจัดทำบัญชีเงินเดือน และการคำนวณของบุคลากร การเก็บรวบรวมข้อมูลและพิมพ์รายงานข้อมูลส่งต้นสังกัด

กมลทิพย์ สิงค์ดำ (2556) กล่าวถึงการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในงานบริหารโรงเรียนในด้านการบริหารงบประมาณ โดยงานการเงินและบัญชีจะต้องเป็นระบบที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เงิน จำแนกตามแผนงาน โครงการประเภทเงิน รายการใช้เงิน วันที่เบิกจ่าย และรายการอื่น ๆ งานแผนงานจะเกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลรายละเอียดของโครงการ งานพัสดุจะบันทึกข้อมูลตั้งแต่กระบวนการสำรวจความต้องการและการสั่งซื้อ รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับครุภัณฑ์ งานอาคารสถานที่จะบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับอาคารแต่ละหลัง เช่น แบบอาคาร จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ ปีที่สร้าง และประวัติการซ่อมแซมอาคาร ส่วนงานยานพาหนะจะเก็บข้อมูลรายละเอียดของยานพาหนะและการใช้ยานพาหนะแต่ละคัน พร้อมทั้งตรวจสอบระยะเวลาที่ต้องซ่อมแซม

ฐิติพร สุตสาย (2557) สรุปว่า โรงเรียนได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้จ่ายเงินในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบันทึกและบริหารบัญชี การเงิน และการจัดทำรายงาน รวมถึงการจัดทำบัญชีเงินเดือนและการบันทึกข้อมูลและเอกสารราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ การบำรุงและการจำหน่ายพัสดุ นอกจากนี้ยังนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย การใช้งบประมาณ และการสรุปรายงานเกี่ยวกับงบประมาณของโรงเรียน

ทิพย์วรรณ โพสุวัน และคณะ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศทางงบประมาณของโรงเรียนในภาคตะวันออก ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาเน้นถึงสำคัญของการบูรณาการระบบไอซีทีในกระบวนการบริหารงบประมาณ โดยควรนำระบบ GFMS และ E-Budgeting มาใช้เพื่อให้การวางแผนและการจัดการงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังควรนำระบบ E-Procurement มาใช้เพื่อลดภาระและขั้นตอนในการจัดซื้อจัดจ้างให้มีความโปร่งใสและสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับ

สมโพธิ์ ชำนาญดี (2551) เน้นถึงบทบาทของฝ่ายนโยบายและแผนในกระบวนการบริหารจัดการการศึกษา โดยมีหน้าที่จัดทำเอกสารและจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ และ

จัดทำแผนกลยุทธ์และปฏิบัติงานประจำปี นอกจากนี้ยังมีการจัดสรรและควบคุมการใช้งบประมาณ รวมถึงการพัฒนาและใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลและประมวลผลเพื่อการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกำกับติดตามการประเมินคุณภาพภายใน

เบญจมาศ แก้ววิศิษฐ์ (2557) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงบประมาณในสถานศึกษานั้นสำคัญและมีบทบาทในการเพิ่มประสิทธิภาพ โดยการจัดทำโปรแกรมต้นทุนผลผลิต และโปรแกรมระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา (School Management Information System, SMIS) ซึ่งช่วยในการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในระดับสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงบประมาณเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่สามารถมองข้ามได้ในปัจจุบัน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงบประมาณถือเป็นปัจจัยสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ที่องค์กรในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจัง การที่ผู้บริหารระดับสูง เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็ว แม่นยำ และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม กระบวนการดังกล่าวประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวางแผนงบประมาณ ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การประมวลผลข้อมูลในอดีต และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคตได้อย่างแม่นยำและเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากนี้ การจัดทำและดูแลทะเบียนพัสดุและครุภัณฑ์โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ยังช่วยลดความซับซ้อนในกระบวนการจัดการ เพิ่มความถูกต้องในการควบคุมและตรวจสอบ รวมทั้งเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานบุคคล

การบริหารบุคคลในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินการด้านการบริหารบุคคลจึงต้องคำนึงถึงความคล่องตัว อิสระ ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ความสามารถ รวมถึงขวัญกำลังใจที่ดีของบุคลากร ทั้งนี้ เพื่อให้บุคลากรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคล ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

พรพัสสนท์ พรพุทธิชัย (2554) ได้กล่าวว่าสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคล เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ทำแผนงานและโครงการพัฒนามูลนิธิ การเสริมสร้าง

ประสิทธิภาพของบุคลากร การสื่อสารระหว่างกันในโรงเรียนและนอกโรงเรียนผ่านอีเมลหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการฝึกอบรมบุคลากร เช่น การใช้ PowerPoint และเว็บไซต์โรงเรียนในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง และการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสื่อสารกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรอื่น ๆ

อภิวชิญ จันทป (2553) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานบุคลากรหมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการพิมพ์รายงานการปฏิบัติงาน การบันทึกข้อมูลเพื่อจัดทำทะเบียนประวัติบุคลากรในโรงเรียน และบันทึกประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากรในโรงเรียน

ประสาน บ้วนเพชร (2555) สรุปว่าสถานศึกษานำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารบุคคลเพื่อรวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียนประวัติบุคลากร การแก้ไขปรับปรุงประวัติของบุคลากรให้เป็นปัจจุบัน การจ่ายเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยง การบันทึกและพิมพ์รายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณงาน ประสบการณ์ และการวางแผนอัตรากำลัง

ฐิติพร สดสาย (2557) สรุปว่าโรงเรียนนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดทำทะเบียนประวัติของครูและบุคลากร การบันทึกการขอมัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ การบันทึกทะเบียนงานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากร รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงาน การบันทึกสถิติเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนของครูและบุคลากร การบันทึกแนวปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย การวางแผนอัตรากำลังเพื่อสรรหาบุคคล การบรรจุแต่งตั้ง และการโอนย้ายและการออกจากราชการ

มนตรี สังข์โต (2554) กล่าวว่าการบริหารงานบุคคลคือการเตรียมบุคลากรให้พร้อมทั้งผู้บริหาร ครูอาจารย์ และนักเทคโนโลยี โดยต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อระบบสารสนเทศ และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการพัฒนาตนเองและการจัดการฝึกอบรม

สำเริง ยิ่งถาวรสุข (2557) กล่าวถึงระบบสารสนเทศการบริหารทรัพยากรบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 8 ระบบที่เชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ดังนี้ 1) ระบบการวางแผนกำลังคน (Manpower Planning System) ระบบนี้ทำหน้าที่แสดงภาพรวมของการเคลื่อนไหวด้านกำลังคนขององค์กร โดยติดตามและวิเคราะห์อัตรากำลังเข้า-ออกของบุคลากร เพื่อสนับสนุนการวางแผนและ

การจัดการทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 2) ระบบฐานข้อมูลประวัติบุคลากร (Central Database System) ระบบจัดเก็บข้อมูลประวัติส่วนบุคคลและประวัติการทำงานของบุคลากรทั้งหมด โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลที่ระบบอื่น ๆ สามารถเรียกใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ส่งผลให้การจัดการข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และสอดคล้องกัน 3) ระบบตรวจสอบเวลาการทำงาน (Time Attendance System) ระบบดึงข้อมูลเวลาจากอุปกรณ์บันทึกเวลามาเปรียบเทียบกับตารางเวลาการทำงานมาตรฐานของพนักงาน และสร้างรายงานความผิดปกติต่าง ๆ อาทิ การขาดงาน การมาสาย การลา และการทำงานล่วงเวลา เพื่อให้การตรวจสอบเวลาเป็นไปอย่างเป็นระบบและโปร่งใส 4) ระบบคำนวณค่าตอบแทน (Payroll System) ระบบบริหารจัดการเงินเดือน ค่าตอบแทน และภาษีอากรของบุคลากร โดยดำเนินการคำนวณอัตโนมัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้การคำนวณค่าตอบแทนเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และลดความผิดพลาดจากการดำเนินงานด้วยมือ 5) ระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Evaluation System) ระบบสนับสนุนการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผล บันทึกข้อมูล คำนวณผลลัพธ์ และสรุปผลการประเมินของบุคลากร เพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเรื่องการปรับเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่งได้อย่างเป็นธรรมและมีเหตุผล 6) ระบบการพัฒนาและฝึกอบรม (Training and Development System) ระบบสนับสนุนการวางแผนการพัฒนาบุคลากร จัดการฝึกอบรม และพัฒนาทักษะของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพสูงสุด 7) ระบบบริหารสวัสดิการ (Welfare Management System) ระบบจัดเก็บบันทึกและบริหารข้อมูลการจัดสวัสดิการต่าง ๆ อาทิ ค่ารักษาพยาบาล สินเชื่อสำหรับพนักงาน และการเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การจัดการสวัสดิการเป็นไปอย่างเป็นระบบ โปร่งใส และตรวจสอบได้ 8) ระบบสรรหาและคัดเลือกบุคลากร (Recruitment System) ระบบบันทึกข้อมูลผู้สมัครงาน สร้างแบบฟอร์มการทดสอบและการสัมภาษณ์งาน พร้อมทั้งสามารถโอนข้อมูลของผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอัตโนมัติ ส่งผลให้กระบวนการสรรหาบุคลากรเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และลดความซ้ำซ้อนในการป้อนข้อมูล

องค์ประกอบของระบบสารสนเทศการบริหารงานบุคคล

- ระบบงานวางแผนกำลังคน	- ระบบงานทะเบียนประวัติ	- ระบบการตรวจสอบเวลา
- ระบบงานคำนวณเงินเดือน	- ระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน	- ระบบงานพัฒนาฝึกอบรมบุคลากร
- ระบบงานสวัสดิการต่าง ๆ	- ระบบการสรรหาบุคลากร	

ภาพ 3 แสดงองค์ประกอบของระบบสารสนเทศการบริหารงานบุคคล

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานบุคคล หมายถึง การที่ผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานบุคคลได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาบุคลากร การจัดทำระบบข้อมูลทะเบียนประวัติ บุคลากร การจัดทำสถิติเลื่อนขั้นเงินเดือน สถิติการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร การบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติงาน การบันทึกการขอมัติประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ บันทึกแนวปฏิบัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการพัฒนาบุคลากรในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานทั่วไป

การบริหารทั่วไปมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดระเบียบโครงสร้างการบริหารจัดการขององค์กร เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทการศึกษา การบริหารทั่วไปทำหน้าที่หลักในการประสานงาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกรูปแบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาให้สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิผล นอกจากนี้ การบริหารทั่วไปยังส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาตามหลักการที่เน้นผลสัมฤทธิ์เป็นหลัก โดยยึดมั่นในหลักการโปร่งใส มีความรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากได้ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารทั่วไป เนื่องจากเห็นถึงศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพและความแม่นยำของกระบวนการบริหารจัดการในยุคดิจิทัล อภิวิษญ์ จันทป (2553) ได้กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานทั่วไป หมายถึงการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และผลงานของสถานศึกษาต่อสาธารณชน รวมถึงการจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษา และการประเมินผล กำกับ ติดตามการปฏิบัติงานตามภารกิจ

มนตรี สังข์โต (2554) ได้กล่าวว่า การบริหารทั่วไปเป็นการจัดระบบการบริหารองค์กรให้สามารถบริการงานอื่น ๆ ได้ตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและประสานงานให้การปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสถานศึกษาต่อสาธารณชน การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการด้านต่าง ๆ ของการบริหารทั่วไป จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในด้านการศึกษา โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนมาก หรือมีวิชาจำนวนมากที่เปิดให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดและความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ในด้านการศึกษามีสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา และการใช้เป็นเครื่องมือในการสอนการบริหารการศึกษา ซึ่งการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนมาก การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการข้อมูลด้านต่าง ๆ สามารถช่วยให้การบริหารการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ข้อมูลด้านนักศึกษา ข้อมูลด้านแผนการเรียน ข้อมูลด้านบุคลากร ข้อมูลด้านการเงิน และข้อมูลด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจ เช่น การวิเคราะห์ผลการเรียน การพิจารณาความยากง่ายของข้อสอบ หรือการให้คะแนนสอบ รวมถึงการวิเคราะห์การใช้ห้องเรียน และการจัดการทรัพยากรอื่น ๆ

พรพัสสนท์ พรพุทธิชัย (2554) ได้สรุปว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษามีความสำคัญ เช่น การใช้โปรแกรม Obec-smis ในการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษาสำหรับนักเรียน การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการรับ-ส่งหนังสือราชการผ่านสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Office) และการใช้โปรแกรม Scan Tool ในการเก็บข้อมูลงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้งานบริหารทั่วไปเป็นงานที่มีกรอบการปฏิบัติมากที่สุดและเป็นกลุ่มงานที่สนับสนุนงานอื่น ๆ ซึ่งต้องการความแม่นยำในการจัดทำข้อมูล จึงต้องใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มากที่สุด เช่น การติดต่อประสานกับเขตพื้นที่การศึกษา การรับข้อมูลทาง E-Office การเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลตามโปรแกรมสำเร็จรูป (Obec-smis) ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด การใช้เว็บไซต์ของโรงเรียนในการประชาสัมพันธ์ผลงานครูอาจารย์ กิจกรรมชุมชน กิจกรรมโรงเรียน ข่าวสารของโรงเรียน และการใช้เว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ของครูนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน รวมถึงการใช้เว็บไซต์ของโรงเรียนในการรับสมัครนักเรียนเข้าศึกษาต่อ

ประสาน บัวนเพชร (2555) ได้กล่าวถึงการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารทั่วไปที่ครอบคลุมงานธุรการหลากหลายประเภท เช่น งานสารบรรณ งานทะเบียน งานเกี่ยวกับการรักษา

ความปลอดภัยของอาคารสถานที่ รวมถึงการจัดเก็บและค้นหาเอกสารต่าง ๆ ในด้านอาคารสถานที่ การรวบรวมข้อมูล การดูแลรักษา และการซ่อมแซม การบันทึกและแสดงแผนผังของอาคาร การจัดทำตารางควบคุมการใช้งานและการประเมินผล อีกทั้งยังมีการใช้เทคโนโลยีในการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน การจัดทำทะเบียนประวัติของกรรมการโรงเรียนในแต่ละสมัย รวมถึงการรับความร่วมมือจากชุมชน

ชูญาอี อุบา (2557) ได้เสริมว่า ระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในงานกิจการนักเรียน มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติผู้เรียนทุกคน ความสนใจ ความถนัด ความประพฤติ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว การกระทำความดีและความผิด ปัญหาสุขภาพ ปัญหาครอบครัว การทำงานหารายได้พิเศษ สถิติการมาเรียน สถานที่อยู่อาศัย ชื่อและที่อยู่ของผู้ปกครองและชื่อเพื่อนสนิท ตลอดจนปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการให้บริการและสวัสดิการแก่ผู้เรียน ความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ครูอาจารย์สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการให้คำปรึกษา แก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในทำนองเดียวกัน สุนทร เตียววัฒนะตระกูล (2556) ได้กล่าวถึงการใช้ระบบสารสนเทศในงานบริหารกิจการนักเรียน มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติผู้เรียน ความสนใจ ความถนัด ความประพฤติ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว การกระทำความดีและความผิด ปัญหาด้านสุขภาพและครอบครัว การทำงานหารายได้พิเศษ สถิติการมาเรียน สถานที่อยู่อาศัย ชื่อและที่อยู่ของผู้ปกครองและชื่อเพื่อนสนิท รวมถึงปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งมีประโยชน์ในการบริหารงานกิจการนักเรียน การให้บริการและสวัสดิการแก่ผู้เรียน และการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ครูอาจารย์สามารถใช้ข้อมูลนี้ในการให้คำปรึกษา แก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ฐิติพร สดสาย (2557) ได้สรุปว่า โรงเรียนได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงานทั่วไป โดยการบันทึกสภาพงานธุรการ กฎหมายและแนวปฏิบัติ การจัดสำนักงาน การใช้ การบำรุง และการควบคุมดูแลอาคารสถานที่ การจัดทำตารางควบคุมการใช้อาคารเรียน ซ่อมแซมอาคารเรียนและบริเวณโรงเรียน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน การเก็บข้อมูลสถิติของโรงเรียนในด้านการให้บริการแก่ชุมชน รายงานกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ข้อมูลการขอความช่วยเหลือจากชุมชน และกิจกรรมพัฒนาชุมชน รวมถึงแหล่งข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การที่ผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานทั่วไปใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารทั่วไปในสถานศึกษาโดยผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ช่วยในการจัดการและการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกข้อมูล

การวางแผน การจัดการอาคารสถานที่ การจัดทำข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับชุมชน รวมถึงการบริหารงานกิจการนักเรียนและการประสานงานกับเครือข่ายการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานในสถานศึกษามีความเป็นระเบียบและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและชุมชนได้อย่างเหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ดังนี้

หฤทัย อรุณศิริ (2557) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี โดยจำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา และการอบรมคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารและครูจำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.911 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านชุดคำสั่ง ด้านหน่วยรับข้อมูล และด้านบุคลากร และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนการอบรมคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ฐิติพร สุดสาย (2557) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอนาสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบและศึกษาข้อเสนอแนะสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารสถานศึกษาจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ยังเสนอแนะให้สถานศึกษานับสนุนและส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหาร จัดหาแหล่งทุน สวัสดิการ และงบประมาณในการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์

อัจฉริยา ทองมา (2558) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอน จำนวน 175 คน ใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนจำนวน 108 คน ใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ สถิติทดสอบทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานงบประมาณ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูที่มีความแตกต่างด้านเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อนุพงศ์ อัดถไพศาล (2558) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา การเก็บข้อมูลดำเนินการกับผู้บริหารสถานศึกษา 18 คน และครูที่ทำหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 125 คน รวมทั้งหมด 143 คน ในโรงเรียนอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2557 โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานและการทดสอบทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า การใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการบริหารงานงบประมาณที่อยู่ในระดับปานกลาง

เอกราช เครือศรีโกวิท วัชรินทรางกูร และกระพัน ศรีงาน (2558) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครู 343 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่าครูมีความคิดเห็นว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการบริหารงบประมาณ นอกจากนี้ ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือควรมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในระบบดูแลช่วยเหลือ และควรมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบสารสนเทศที่สามารถส่งงานทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างถูกต้อง

ทิพวัลย์ นนทเกท (2559) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษา 152 คน และครู 313 คน รวมทั้งสิ้น 465 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.72 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารงานบุคคลมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด รองลงมาคือการบริหารงบประมาณ และการบริหารวิชาการ น้อยที่สุดคือการบริหารทั่วไป ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือด้านการบริหารทั่วไป ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ด้านการบริหารงบประมาณและการบริหารงานบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กวินตรา ช้วนลิ้ม (2560) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอน 220 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.973 และสัมภาษณ์ครูผู้สอน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการบริหารวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป น้อยที่สุดคือการบริหารงบประมาณ นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจำแนกตามเพศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 แต่จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานไม่มีความแตกต่างกัน
ข้อเสนอแนะคือโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวางแผนอัตรากำลังและบันทึกการประชุม

งานวิจัยต่างประเทศ

Chambers (2002) พบว่ามีปัญหาหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้พื้นฐานและการฝึกอบรมตัวอย่างเพื่อสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนและนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ความเชี่ยวชาญที่ต้องการในการพัฒนาบทบาทผู้นำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนยังเกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง โดยผู้นำที่เป็นบัณฑิตใหม่นั้นมักจะเป็นสมาชิกหรือผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน นักเรียนได้รับประโยชน์จากการนำเสนอข้อมูลและการรายงานในฐานะผู้นำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

Peter Williams (2006) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีการคมนาคมสำหรับทุกคนทั่วไป รวมถึงความต้องการในการศึกษาพิเศษเพื่อการนำเสนอโครงการวิจัยที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการสนับสนุนจากผู้อื่น การใช้โปรแกรมเฉพาะทางและการเข้าถึงวรรณกรรมด้าน ICT ในการศึกษาให้ผู้สามารถใช้สามารถศึกษาผ่านอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีเว็บไซต์อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่ผู้ที่มีความเห็นว่าการพัฒนาโปรแกรมยังอยู่ในระดับน้อย

Stenzel (1997) ได้ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียน โดยพบว่าครูส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตาม ครูมักจะประสบปัญหาขาดโอกาส ขาดผู้ช่วย และขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น ครูส่วนใหญ่ต้องการการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้

Coil (1998) เน้นการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทฤษฎีสติปัญญาแบบพหุคูณ และการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้ใหญ่ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ศึกษารายละเอียดวิชาในหลักสูตร เลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในห้องปฏิบัติการ และพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและงานต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนทำโดยบูรณาการกับทฤษฎีสติปัญญาแบบพหุคูณและคอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีความชื่นชอบในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การศึกษายังให้ความสำคัญน้อยเกินไปต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการใช้สื่อโต้ตอบแบบสองทาง

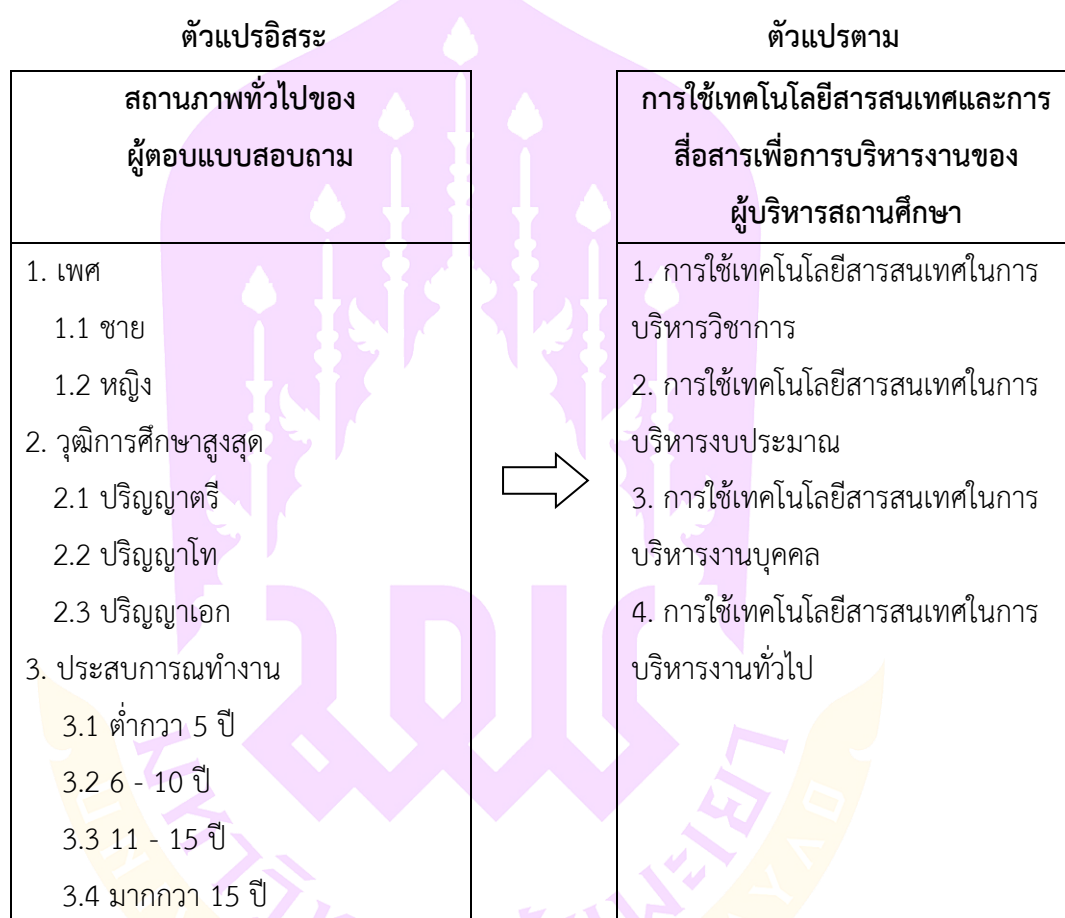
White (1986) ได้ศึกษาการใช้ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ในโรงเรียน โดยออกแบบการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน การใช้งานทั่วไป การเงินโรงเรียน บุคลากรในโรงเรียน และวัสดุอุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่าการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ในหลายด้าน ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์มักเกี่ยวข้องกับงบประมาณและคุณภาพของซอฟต์แวร์

JoTondeur (2006) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียน โดยพบว่านโยบายของโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน การวางแผน การสนับสนุน และการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการใช้ ICT ในห้องเรียน การพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนนโยบายอย่างต่อเนื่องจะทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามตัวแปรที่ศึกษา ดังภาพ 4 ดังนี้

ภาพ 4 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 58 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,468 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,526 คน จากกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย 12 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2567 จำนวน 310 คน ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportional Stratified Random Sampling) โดยเทียบตามสัดส่วนของประชากรแต่ละโรงเรียน จำแนกดังตาราง

ตาราง 3 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากการกำหนดสัดส่วน

โรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน ผู้บริหาร (คน)	จำนวน ครู และ บุคลากร ทางการศึกษา (คน)	จำนวน ผู้บริหาร (คน)	จำนวน ครู และ บุคลากร ทางการ ศึกษา (คน)
1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย เชียงราย	5	114	1	23
2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย พิษณุโลก	4	117	1	24
3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย ลพบุรี	5	120	1	24
4. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย เลย	5	113	1	23
5. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย มุกดาหาร	5	104	1	21
6. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย บุรีรัมย์	5	132	1	27
7. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย ปทุมธานี	4	92	1	19
8. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย ชลบุรี	5	85	1	17
9. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช วิทยาลัย เพชรบุรี	5	132	1	27

ตาราง 3 (ต่อ)

โรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน ผู้บริหาร (คน)	จำนวน ครู และ บุคลากร ทางการศึกษา (คน)	จำนวน ผู้บริหาร (คน)	จำนวน ครู และ บุคลากร ทางการ ศึกษา (คน)
10. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	5	169	1	34
11. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง	5	120	1	24
12. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล	5	170	1	35
รวม		1,526		310

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 3 ข้อ คือ

1. เพศ
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด
3. ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย แบบสอบถามมีข้อความตามสภาพการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล และ 4) ด้านการบริหารทั่วไป โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา

ส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีความหมายแต่ละระดับ ดังนี้
มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1

เกณฑ์การแปลความหมายการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแบบสอบถามแต่ละรายการ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยให้ได้ตามลักษณะที่กล่าวถึงข้างต้น ผู้วิจัยได้มีการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะในตัวแปรที่ศึกษาไว้ในบทที่ 1 แล้วสร้างข้อ
คำถามในแบบสอบถามแต่ละด้านให้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้แต่ละด้านนั้น
ได้ข้อคำถามในแบบสอบถามแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ มี 10 ข้อ 2) ด้านการ
บริหารงานงบประมาณ มี 10 ข้อ 3) ด้านการบริหารงานงบประมาณบุคคล มี 10 ข้อ และ 4) ด้านการ
บริหารงานทั่วไป มี 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น มี 40 ข้อ

ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอ
อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและนำไปปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำของอาจารย์ที่
ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ขอความอนุเคราะห์
จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับนิยามศัพท์
เฉพาะที่กำหนดไว้ในแต่ละด้าน ตามแนวคิดการหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruency: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

ข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา

นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

2. การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกโดยนำแบบสอบถามจัดพิมพ์และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

3. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) ผู้วิจัยนำผลการสอบแบบสอบถามซึ่งได้มาจากการ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลการตอบแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ถึงกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย 12 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลสภาพและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา ในการเก็บข้อมูลสภาพและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามภายในเวลาที่กำหนด และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 310 ฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางการวิจัยสังคมศาสตร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ค่า t-test แบบ Independent และ และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อนำไปวิเคราะห์กับแบบสอบถาม มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ทั้ง รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ของ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก

2.51- 3.50 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง

1.51- 2.50 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย กับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ ใช้การทดสอบค่า t-test แบบ Independent ประสบการณ์ในการทำงาน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ทดสอบรายคู่โดยใช้ Scheffe's Method

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย โดยใช้สถิติในการศึกษา ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัย นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลและหาค่าสถิติ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และ ประสบการณ์การทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อ การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) เป็นรายข้อ

2. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. ความถี่ (Frequency)
2. ค่าร้อยละ (Percentage)
3. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ประกอบด้วย

สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่า t-test แบบIndependent การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	128	41.29
2) หญิง	182	58.71
รวม	310	100.00
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
1)ปริญญาตรี	203	65.48
2)ปริญญาโท	92	29.68
3)ปริญญาเอก	15	4.84
รวม	310	100.00
3. ประสบการณ์การทำงาน		
1)ต่ำกว่า 5 ปี	113	36.45
2) 6 – 10 ปี	95	30.65
3) 11 – 15 ปี	52	16.77
4)มากกว่า 15 ปี	50	16.13
รวม	310	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 58.71 และเป็นเพศชาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 41.29 ตามลำดับ วุฒิการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 65.48 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 29.68 และระดับปริญญาเอก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.84 ตามลำดับ ส่วนข้อมูลประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 36.45 รองลงมา 6 – 10 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65 รองลงมา 11 – 15 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการบริหารวิชาการ	4.26	0.67	มาก
2.	ด้านการบริหารงบประมาณ	3.93	0.80	มาก
3.	ด้านการบริหารงานบุคคล	3.98	0.81	มาก
4.	ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.11	0.86	มาก
	รวม	4.07	0.80	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการ
บริหารวิชาการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$,
S.D. = 0.67) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณมีการใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.80)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารวิชาการ

ข้อที่	ด้านการบริหารวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.	ครูใช้คอมพิวเตอร์จัดทำแผนและพัฒนาหลักสูตรผ่านระบบดิจิทัล	4.16	0.71	มาก	8
2.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.25	0.63	มาก	5
3.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน	4.40	0.66	มาก	1
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.24	0.62	มาก	6
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำระบบรายงานผลการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	4.35	0.65	มาก	2
6.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศ	4.08	0.74	มาก	9
7.	ครูมีการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาวิชาการ	4.35	0.65	มาก	2
8.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างแหล่งเรียนรู้ออนไลน์	4.27	0.63	มาก	4
9.	ครูใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารด้านวิชาการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.33	0.65	มาก	3
10.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	4.16	0.74	มาก	7
รวม		4.26	0.67	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือ

สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำระบบรายงานผลการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และครูมีการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาวิชาการ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตาม และประเมินผลการนิเทศน์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.74)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการบริหารงบประมาณ

ข้อที่	ด้านการบริหารงบประมาณ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.	ผู้บริหารใช้คอมพิวเตอร์ในการวางแผนงบประมาณ ข้อมูลทางการเงิน	3.82	0.81	มาก	9
2.	ครูบันทึกข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการ ทะเบียนพัสดุและครุภัณฑ์	3.87	0.81	มาก	8
3.	ครูควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์	3.91	0.75	มาก	6
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วย ระบบอิเล็กทรอนิกส์	3.82	0.77	มาก	10
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน สิ่งก่อสร้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์	3.89	0.74	มาก	7
6.	ครูใช้โปรแกรมในการจัดทำรายงานทางการเงิน	3.93	0.81	มาก	5
7.	ครูใช้โปรแกรมในการบันทึก รายรับ-จ่ายเงิน	3.98	0.83	มาก	4
8.	ครูมีระบบการยืนยันการทำรายการทางการเงิน	4.01	0.85	มาก	2
9.	ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์	4.12	0.83	มาก	1
10.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสรุปรายงานที่เกี่ยวข้องกับ งบประมาณ	3.99	0.85	มาก	3
รวม		3.93	0.80	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารงบประมาณ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ ครูมีระบบการยืนยันการทำรายการทางการเงิน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.85 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.77)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารงานบุคคล

ข้อที่	ด้านการบริหารงานบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์อัตราค่าจ้าง	4.15	0.69	มาก	2
2.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตราค่าจ้าง	3.79	0.82	มาก	10
3.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประกาศรับสมัครบุคลากรผ่านช่องทางออนไลน์	3.94	0.89	มาก	7
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำระบบข้อมูล ทะเบียนประวัติบุคลากร	3.93	0.88	มาก	9
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณการเลื่อนขั้นเงินเดือน	3.98	0.86	มาก	4
6.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสถิติการมาปฏิบัติงานของครูและบุคลากร	3.97	0.81	มาก	5
7.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.02	0.79	มาก	3
8.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำบันทึกการขอมัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ	3.96	0.78	มาก	6

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการบริหารงานบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
9.	ครูนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบันทึกแนวปฏิบัติเรื่อง วินัยและการรักษาวินัย และการบันทึกการออกจาก ราชการรายงานทุกกรณี	3.94	0.78	มาก	8
10.	ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับ การศึกษา อบรมการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง	4.15	0.80	มาก	1
รวม		3.98	0.81	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารงานบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับการศึกษา อบรมการใช้คอมพิวเตอร์ อย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์อัตราค่าจ้าง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อ การวางแผนอัตราค่าจ้าง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.82)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารงานทั่วไป

ข้อที่	ด้านการบริหารงานทั่วไป	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ใช้ในการบันทึกสภาพงานธุรการระเบียบ กฎหมายแนวปฏิบัติ	4.03	0.79	มาก	8
2.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.31	0.86	มาก	1
3.	บุคลากรจัดทำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศภายในกลุ่มโรงเรียน	4.19	0.88	มาก	3
4.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน	4.14	0.85	มาก	5
5.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานธุรการโรงเรียน	4.04	0.86	มาก	6
6.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.03	0.88	มาก	7
7.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศระหว่างกลุ่มโรงเรียน	4.02	0.86	มาก	9
8.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียน	3.99	0.84	มาก	10
9.	สถานศึกษารายงานผลการรับนักเรียนเข้าเรียนให้เขตพื้นที่ทราบโดยผ่านเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต	4.18	0.90	มาก	4
10.	สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประสานงานกับกลุ่มโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายการศึกษา ชุมชน องค์กรและหน่วยงานอื่น	4.20	0.86	มาก	2
รวม		4.11	0.86	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการบริหารงานทั่วไป ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ

การสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประสานงานกับกลุ่มโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายการศึกษา ชุมชน องค์กรและหน่วยงานอื่น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.86) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.84)

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
จำแนกตามเพศ

ที่	รายการ	เพศ				t	p
		ชาย		หญิง			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.	ด้านการบริหารวิชาการ	4.22	0.72	4.29	0.63	-1.14	0.25
2.	ด้านการบริหารงบประมาณ	3.98	0.80	3.90	0.81	1.19	0.24
3.	ด้านการบริหารงานบุคคล	3.96	0.82	4.00	0.80	-0.61	0.54
4.	ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.15	0.85	4.08	0.86	1.00	0.32
	รวม	4.08	0.81	4.07	0.79	0.30	0.77

จากตารางที่ 10 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		F	p	คู่ที่แตกต่างกัน
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ด้านการบริหารวิชาการ	4.25	0.64	4.29	0.62	4.25	0.53	0.20	0.81	ไม่แตกต่างกัน
2. ด้านการบริหารงบประมาณ	3.89	0.80	4.00	0.83	4.09	0.67	2.07	0.12	ไม่แตกต่างกัน
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.02	0.79	3.93	0.81	3.83	0.86	2.40	0.92	ไม่แตกต่างกัน
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.08	0.87	4.16	0.86	4.27	0.79	1.27	0.28	ไม่แตกต่างกัน
รวม	4.05	0.79	4.09	0.80	4.11	0.75	0.61	0.54	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด
ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
 ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารเพื่อการ บริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา	ต่ำกว่า 5 ปี		6 – 10 ปี		11 – 15 ปี		มากกว่า 15 ปี		F	p	คู่ที่ แตกต่างกัน
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ด้านการบริหาร วิชาการ	4.36	0.63	4.21	0.70	4.27	0.61	4.21	0.74	1.25	0.28	ไม่แตกต่างกัน
2. ด้านการบริหาร งบประมาณ	3.85	0.81	0.92	0.78	3.96	0.81	3.96	0.82	0.55	0.64	ไม่แตกต่างกัน
3. ด้านการบริหาร งานบุคคล	4.02	0.80	4.11	0.82	3.92	0.80	3.80	0.79	6.57	0.00*	แตกต่างกัน
4. ด้านการบริหาร งานทั่วไป	4.19	0.84	4.07	0.86	4.16	0.84	3.97	0.90	1.86	0.13	ไม่แตกต่างกัน
รวม	4.11	0.79	4.08	0.79	4.08	0.80	3.98	0.83	1.85	0.13	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 12 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การ
 ทำงาน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6 -10 ปี มีการใช้เทคโนโลยี
 สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษามากกว่า ผู้มีประสบการณ์การ
 ทำงาน 11 – 15 ปี และ มากกว่า 15 ปี และน้อยกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ
 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ 0.01

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ
 บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา	ประสบการณ์การทำงาน		Mean Difference
	(I) EXP	(J) EXP	
ด้านการบริหารงานบุคคล	ต่ำกว่า 5 ปี	6 – 10 ปี	-0.193*
		11 – 15 ปี	-0.104
		มากกว่า 15 ปี	0.116
	6 – 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	0.193*
		11 – 15 ปี	0.089
		มากกว่า 15 ปี	0.309*
	11 – 15 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	0.104
		6 – 10 ปี	-0.089
		มากกว่า 15 ปี	0.220
	มากกว่า 15 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	-0.116
		6 – 10 ปี	-0.309
		11 – 15 ปี	-0.220

จากตารางที่ 13 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การ
 ทำงานเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความ
 คิดเห็นแตกต่างกับมีประสบการณ์ 6 – 10 ปี และมีประสบการณ์ 6 – 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่าง
 กับ มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 เป็นศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 310 คน ขึ้นตอนที่ 2 เป็นขั้นตอนการศึกษาการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 310 คน ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงบประมาณ ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1.1 ด้านการบริหารวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศน์

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับการศึกษาอบรมการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตรากำลัง

1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียน

2. เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน รายละเอียด ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยระดับปริญญาโทมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานที่มากกว่าระดับปริญญาตรี และน้อยกว่าปริญญาเอก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.3 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6 -10 ปี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษามากกว่า ผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี และ มากกว่า 15 ปี และน้อยกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน

ต่ำกว่า 5 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ต่ำกว่า 5 ปี แตกต่างกับ 6 – 10 ปี และ 6 – 10 ปี แตกต่างกับ มากกว่า 15 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยโดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงบประมาณ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ที่ได้กำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีให้แก่บุคลากร และการส่งเสริมวัฒนธรรมการบริหารและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะในลักษณะโรงเรียนประจำ เน้นคุณภาพไม่เน้นปริมาณ อีกทั้งยังเป็นโรงเรียนต้นแบบของภูมิภาคที่ต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด นาคขวัญ (2561) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหาร งานทั่วไปตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามประสบการณ์การสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานบุคคลมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เมื่อพิจารณารายข้อแล้วสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน ประกอบกับครูมีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อจัดทำสื่อประกอบการสอนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งโปรแกรมสำหรับสร้างสื่อการสอนในปัจจุบันมีความหลากหลายและใช้งานง่าย ทำให้ครูสามารถพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและทันสมัยได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในขณะที่การใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศน์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้น อาจเป็นเพราะการนิเทศการสอนส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบดั้งเดิมที่เน้นการสังเกตการสอนในชั้นเรียนและการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นิเทศกับครู โดยขาดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับการนิเทศการสอน นอกจากนี้ อาจเกิดจากผู้บริหารและครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการนิเทศอย่างเป็นระบบ รวมถึงขาดการสนับสนุนด้านซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการนิเทศสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์มาศ สุขกสิ (2563) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ครูมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่า

ต่ำสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก กรมสรรพากรได้พัฒนาระบบการยื่นแบบภาษีออนไลน์ให้มีความสะดวก ใช้งานง่าย และมีการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนทั่วไปรวมถึงครูสามารถเข้าถึงและใช้งานได้โดยง่าย ประการที่สอง ระบบการยื่นภาษีออนไลน์ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยื่นเอกสารด้วยตนเองที่สำนักงานสรรพากร ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตที่เร่งรีบของครูในปัจจุบัน ประการที่สาม นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อมุ่งสู่สังคมไร้เงินสดและรัฐบาลดิจิทัล ทำให้ประชาชนมีแรงจูงใจในการใช้บริการออนไลน์มากขึ้น ในขณะที่การใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ประการแรก งานอาคารสถานที่ไม่ได้เป็นหน้าที่หลักของครูผู้สอน แต่มักเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่เฉพาะด้าน ทำให้ครูไม่ได้มีส่วนร่วมในการใช้ระบบดังกล่าวมากนัก ประการที่สอง ระบบการจัดเก็บข้อมูลอาคารสถานที่แบบอิเล็กทรอนิกส์อาจยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบหรือไม่มีซอฟต์แวร์เฉพาะทางที่เหมาะสมสำหรับใช้ในสถานศึกษา ประการที่สาม สถานศึกษาอาจยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อหรือพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับงานอาคารสถานที่โดยเฉพาะ และประการสุดท้าย อาจเกิดจากการขาดการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการงานอาคารสถานที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย สายคำอิน (2564) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเชียงราย บุคลากรทางการศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำธุรกรรมทางการเงินและการยื่นภาษีอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากความสะดวกรวดเร็วและนโยบายภาครัฐที่สนับสนุน แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการอาคารสถานที่อยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับการศึกษา อบรมการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตรากำลัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก นโยบายการศึกษาของประเทศในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงสนับสนุนให้ครูได้รับการอบรมอย่าง

ต่อเนื่อง ประการที่สาม มีงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดอบรม พัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา และประการสุดท้าย การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาครู ในขณะที่การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตรากำลังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ประการแรก การวางแผนอัตรากำลังเป็นงานที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้เฉพาะทาง ซึ่งครูส่วนใหญ่อาจไม่ได้รับการอบรมในด้านนี้โดยตรง ประการที่สอง การสร้างระบบฐานข้อมูลต้องอาศัยทักษะด้านการเขียนโปรแกรมหรือการใช้ซอฟต์แวร์เฉพาะทางที่มีความซับซ้อน ซึ่งครูอาจยังขาดทักษะในด้านนี้ ประการที่สาม การวางแผนอัตรากำลังมักเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้ครูไม่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านนี้มากนัก และประการสุดท้าย สถานศึกษาอาจไม่มีซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมเฉพาะสำหรับการวางแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร กิตติมนิรม (2563) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากที่สุด แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวางแผนอัตรากำลังและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลบุคลากรอยู่ในระดับน้อย

1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาส่งเสริมงานกิจการนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก นโยบายการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้ครูต้องปรับตัวและพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ประการที่สอง การลงทุนด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นนโยบายที่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดให้ความสำคัญ ทำให้มีความพร้อมด้านอุปกรณ์และระบบเครือข่ายที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ประการที่สาม การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสามารถตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากขึ้น และประการสุดท้าย สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้ครูจำเป็นต้องปรับตัวและใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์มากขึ้น ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมา

ใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ประการแรก งานกิจการนักเรียนมักเป็นงานที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ การดูแลช่วยเหลือ และการจัดกิจกรรมที่ต้องมีการพบปะกันโดยตรง ซึ่งอาจทำให้บุคลากรเห็นความจำเป็นในการนำเทคโนโลยีมาใช้น้อยกว่างานด้านอื่น ประการที่สอง ระบบสารสนเทศสำหรับงานกิจการนักเรียนอาจยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้อย่างเพียงพอ ประการที่สาม บุคลากรที่รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานในความรับผิดชอบ และประการสุดท้าย อาจยังขาดการสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณและนโยบายในการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับงานกิจการนักเรียนโดยเฉพาะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ (2564) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 บุคลากรทางการศึกษามีการใช้เทคโนโลยีในงานด้านการจัดการเรียนการสอนและงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานกิจการนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ที่แตกต่างกันด้าน เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ผู้บริหารและบุคลากรทั้งเพศชายและเพศหญิงล้วนมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่แตกต่างกัน ประการที่สอง นโยบายของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยมีการกำหนดแนวทางการบริหารงานที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงมีมาตรฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานที่เป็นระบบ จึงทำให้ทั้งผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงต้องดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้ ประการที่สาม การเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ โดยเฉพาะในวงการการศึกษาที่มีการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี ทำให้ทั้งผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสนในการพัฒนาตนเองและเข้าถึงเทคโนโลยีที่เท่าเทียมกัน ประการที่สี่ ผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยต้องผ่านการคัดเลือกและมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งรวมถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน จึงทำให้ผู้บริหารทั้งสองเพศมีสมรรถนะในด้านนี้ที่ไม่แตกต่างกัน และประการสุดท้าย การให้ความสำคัญ

กับเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานเป็นความจำเป็นในยุคดิจิทัล ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเพศ แต่ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์และความสามารถในการบริหารจัดการของผู้บริหารแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรภี เทียนกริม (2563) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามเพศไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในปัจจุบันการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความเท่าเทียมกัน รวมทั้งการได้รับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่คล้ายคลึงกัน ทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศ

2.2 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยระดับปริญญาโทมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานที่มากกว่าระดับปริญญาตรี และน้อยกว่าปริญญาเอก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยมีนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารงานที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้บริหารทุกคนไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาระดับใดจำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ ประการที่สอง การเป็นโรงเรียนเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์ทำให้สถานศึกษามีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งผู้บริหารทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ประการที่สาม แม้ว่าในภาพรวมจะพบว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานมากกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีตามลำดับ แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะปัจจุบันการเข้าถึงความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในระบบการศึกษาเท่านั้น แต่สามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น การอบรม การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน ทำให้วุฒิการศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประการที่สี่ ผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยจำเป็นต้องมีคุณสมบัติและผ่านการคัดเลือกตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งรวมถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน ทำให้ผู้บริหารทุกคนมีสมรรถนะพื้นฐานในด้านนี้ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ไม่ว่าจะมีความรู้ระดับใด และประการสุดท้าย การที่ผู้บริหารในระดับปริญญาเอกมีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า อาจเนื่องมาจาก

ประสบการณ์ในการทำวิจัยระดับสูงที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ ปิยะบุญ (2562) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้จากหลายช่องทางไม่จำเป็นต้องผ่านการศึกษาในระบบเท่านั้น อีกทั้งระบบการบริหารงานในสถานศึกษาที่มีมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้ผู้บริหารทุกคนต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะมีความรู้วุฒิการศึกษาระดับใด

2.3 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6 -10 ปี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษามากกว่า ผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี และ มากกว่า 15 ปี และน้อยกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ต่ำกว่า 5 ปี แตกต่างกับ 6 – 10 ปี และ 6 – 10 ปี แตกต่างกับ มากกว่า 15 ปี

ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารงานทั่วไปไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการบริหารงานบุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยที่มีมาตรฐานการบริหารจัดการเดียวกัน ผู้บริหารทุกคนต้องยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานมีรูปแบบและกระบวนการที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะมีความรู้ประสบการณ์การทำงานมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้ จากผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานมากกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี แต่น้อยกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี อาจสะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างประสบการณ์การทำงานและความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี กล่าวคือ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี อาจเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เติบโตมาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงมีความคุ้นเคยและมีทัศนคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ในการทำงาน ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี มีทั้งประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอและยังมีความเปิดกว้างต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในขณะที่กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 11 ปีขึ้นไป อาจยึดติดกับรูปแบบการบริหารงานแบบเดิมและปรับตัวกับเทคโนโลยีใหม่ได้ช้ากว่า สำหรับผลการวิจัยที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการบริหารงานบุคคล อาจเป็นเพราะงานบริหารบุคคลเป็นงานที่ต้องอาศัยทั้งทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันอาจมีมุมมองและวิธีการในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารรุ่นใหม่อาจให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล เช่น ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานออนไลน์ การจัดการฐานข้อมูลบุคลากร หรือแพลตฟอร์มการสื่อสารภายในองค์กร ในขณะที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่าอาจให้ความสำคัญกับการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้าและการบริหารจัดการแบบดั้งเดิมมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ รักษาศรี (2563) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่ามีแนวโน้มที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคลมากกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารรุ่นใหม่มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีและเล็งเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า

การที่ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะงานด้านเหล่านี้มีระบบและกระบวนการที่ชัดเจน มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน รวมถึงมีซอฟต์แวร์หรือระบบสารสนเทศเฉพาะทางที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับการทำงานในแต่ละด้าน ทำให้ผู้บริหารทุกคนสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะมีความประสบการณ์การทำงานมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ด้านการบริหารวิชาการ ควรส่งเสริมให้ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการนิเทศการศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา และควรพัฒนาระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ด้านการบริหารงบประมาณ ควรพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจัดทำโปรแกรมที่ใช้ทำงานง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึง อีกทั้งควรมีการจัดอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงบประมาณให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และควรพัฒนาระบบการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
3. ด้านการบริหารงานบุคคล ควรส่งเสริมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตรากำลัง ซึ่งเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อีกทั้งควรมีการจัดการอบรมเฉพาะทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคลให้แก่ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ และควรพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป ควรส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมงานกิจการนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ อีกทั้งควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในรูปแบบที่ทันสมัย และควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนแบบครบวงจร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานในแต่ละด้านของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
2. ควรมีการศึกษาความต้องการในการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
3. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสูงสำหรับโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ สิงค์ดำ. (2556). *การจัดการนวัตกรรมและสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: ศรีเอทีฟคอม มอนส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนรู้สู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ.
- กวินตรา ช้วนลิ้ม. (2560). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). *ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บุคพ้อยท์.
- จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ. (2564). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา].
- จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2557). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/344746>
- ฉัตรนภา ศิริคำใส. (2556). *สภาพการส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- เชเริงพจน์ พัดจันทร์หอม. (2555). *การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดอุตรดิตถ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39*. [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- ชูญาอี อุบา. (2557). *ระบบสารสนเทศกับการบริหารสถานศึกษา*. Retrieved from <https://www.l3nr.org/posts/>
- ฐิติพร สุดสาย. (2557). *การศึกษาสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอบ้านน้ำสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- เด่นชัย โพธิ์สว่าง. (2550). *สภาพการดำเนินงานและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
- ทินกฤต รุ่งเมือง. (2552). *การบริหารเทคโนโลยีการศึกษาตามนโยบายและมาตรฐานการพัฒนา*

- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพิษณุโลก เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- ทิพย์วรรณ โพสุวัน และคณะ. (2559). รูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศทางงบประมาณของ โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ทิพย์วัลย์ นนทเกท. (2559). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(2), 150-161.
- ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุญเลิศ เขียนวงศ์. (2550). ทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร. Retrieved from <http://www.moe.go.th/wijai/skill.htm>
- เบญจมาศ แก้ววิศิษฐ์. (2557). กระบวนการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้. ขอนแก่น: โรงเรียนโคกสีพิทยาสรรพ์.
- ประภัสสร กิตติมนโนรม. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- ประสาน บัวนเพชร. (2555). การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ. (2553). ภาวะผู้นำทางวิชาการยุคใหม่ของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนิดา พานิชกุล. (2552). เทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- พรพัสสนนท์ พรพุทธิชัย. (2554). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2. [การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].
- พัชรี เขยจรรยา. (2556). แนวคิดและหลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: เบลโล่การพิมพ์.
- ภัทรา ดำรงสกุล. (2556). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- มนตรี สังข์โต. (2554). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานโรงเรียน.

- [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- มนทิพย์ ทรงกิตติพิศาล. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม : ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ: บุ๊คพ้อยท์.
- ยุกตนนท์ หวานฉ่ำ. (2555). การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี].
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2554). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. Retrieved from th.m.wikipedia.org.
- วิชัย สายคำอิน. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเชียงราย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย].
- ศิลา สงอาจินต์. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยทักษิณ].
- ศุภสิริ พัฒนภักดี. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- ศุภัสต์ตรี คำศรีสุข. (2553). คุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- สมคิด นาคขวัญ. (2561). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช].
- สมใจ รักษาศรี. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสมใจรักษาศรี].
- สมใจ วงค์ขาลี. (2550). สภาพและปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดหนองคาย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี].
- สมโพธิ์ ชำนาญดี. (2551). ความต้องการของข้าราชการครูที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อ

- การบริหารในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟิก.
- สำเร็จ ยิ่งถาวรสุข. (2557). หลักสูตรเทคนิคการออกแบบและจัดทำแบบฟอร์มเอกสารด้วย Excel. [สาร
นิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเกริก].
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2554). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุนทร เตียววัฒนาตระกูล. (2556). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ศรีเอทีฟ
คอม.
- สุพิมล ทรงประดิษฐ์. (2554). การจัดการบริหารสถานศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรเชษฐ์ แสงอาทิตย์. (2554). การมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 89 จังหวัด
พิษณุโลก. [การค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- สุรภิ เทียนกริม. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้
ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม].
- สุรีย์มาศ สุขกสิ. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา].
- หฤทัย อรุณศิริ. (2557). ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย
กรุงเทพธนบุรี. 2(1), 72-82.
- อนุพงศ์ อัดถไพศาล. (2558). ศึกษาสภาพการใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร
งานของผู้บริหารสถานศึกษาของอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- อภิวิชญ์ จันทป. (2553). สภาพและปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากรครู
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเทศบาลนครอุบลราชธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี].
- อมรินทร์ บุญพิทักษ์. (2553). การศึกษาระดับปฏิบัติของผู้บริหารงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงานด้าน
การเงิน บัญชี พัสดุและสินทรัพย์ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

- ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- อรรณณ ปิยะบุญ. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยปทุมธานี].
- อัจฉริยา ทองมา. (2558). การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. [ภาคานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- อารีย์ นิลเอก. (2554). สภาพการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. [ภาคานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- เอกราช เครือศรี โกวิท วัชรินทรานุกร และกระพัน ศรีงาน. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2551). การวิเคราะห์และออกแบบระบบ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- Alessi and Trollip. (1985). *Computer-Based Instruction*. Englewood, New Jersey: Prentice-Hall.
- Chambers, D. (2002). *Developing School Information Technology Leaders for the Future*.
- Coil, R. A. (1998). *Multiple Intelligences and Computer Assisted Learning with Adult Learning; An Examination of Learner Outcomes*. (Dissertation Abstracts International).
- Jo Tondeur. (2006). *Teacher Professional Development for Online Blended Learning in Adult Education and Training*.
- Larry, C. (2019). *Oversold and Underused : Computers in the Classroom*.
- Mark, W. C. (2018). *Learning in the Cloud: How Cloud Computing Is Transforming Science, Technology, Engineering, and Mathematics Education*. New York: Routledge.
- Peter Williams, H. R. a. J., David Nicholas,. (2006). *Using ICT with People with Special Education Needs: What the Literature Tells Us*. (Dissertation Abstracts

International).

Stenzel, L. G. (1997). *Teachers Attitude Toward Computer Literacy*. (Dissertation Abstracts International).

White. (1986). *Teaching Written English*. Great Britain: George Allen and Unwin.

ภาคผนวก ก เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ คือ ครูกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย และเพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงาน คำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวม โดยไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพทางราชการของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ทำงาน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() 6 – 10 ปี

() 11 – 15 ปี

() มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ได้ดำเนินการตามสภาพความเป็นจริงของท่านแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
0	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวมข้อมูลความต้องการของนักเรียน	✓				

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการ						
1.	ครูใช้คอมพิวเตอร์จัดทำแผนและพัฒนาหลักสูตรผ่านระบบดิจิทัล					
2.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา					
3.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน					
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำระบบรายงานผล การเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน					
6.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและ ประเมินผลการนิเทศ					
7.	ครูมีการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนางาน วิชาการ					
8.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างแหล่งเรียนรู้ออนไลน์					
9.	ครูใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารด้านวิชาการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
10.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา					
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงบประมาณ						
11.	ผู้บริหารใช้คอมพิวเตอร์ในการวางแผนงบประมาณ ข้อมูลทางการเงิน					
12.	ครูบันทึกข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการทะเบียนพัสดุและ ครุภัณฑ์					
13.	ครูควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์					
14.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บข้อมูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์					
15.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินสิ่งก่อสร้างด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์					
16.	ครูใช้โปรแกรมในการจัดทำรายงานทางการเงิน					
17.	ครูใช้โปรแกรมในการบันทึก รายรับ-จ่ายเงิน					
18.	ครูมีระบบการยืนยันการทำรายการทางการเงิน					
19.	ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์					
20.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสรุปรายงานที่เกี่ยวกับงบประมาณ					

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานบุคคล						
21.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์อัตราากำลัง					
22.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผน อัตรากำลัง					
23.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประกาศรับสมัครบุคลากรผ่านช่องทาง ออนไลน์					
24.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำระบบข้อมูล ทะเบียนประวัติบุคลากร					
25.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณการเลื่อนขั้นเงินเดือน					
26.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสถิติการมาปฏิบัติงานของครูและบุคลากร					
27.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติงาน					
28.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำบันทึกการขอมัติบัตรประจำตัวเจ้า หน้าที่ของรัฐ					
29.	ครูนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบันทึกแนวปฏิบัติเรื่องวินัยและการรักษา วินัย และการบันทึกการออกจากราชการรายงานทุกกรณี					
30.	ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับการศึกษา อบรม การใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง					
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานทั่วไป						
31.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ใช้ในการบันทึกสภาพงานธุรการ ระเบียบ กฎหมายแนว ปฏิบัติ					
32.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
33.	บุคลากรจัดทำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างเครือข่ายข้อมูล สารสนเทศภายในกลุ่มโรงเรียน					
34.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ บริหารโรงเรียน					
35.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานธุรการโรงเรียน					

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
36.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม					
37.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศระหว่างกลุ่ม โรงเรียน					
38.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียน					
39.	สถานศึกษารายงานผลการรับนักเรียนเข้าเรียนในเขตพื้นที่ทราบโดยผ่าน เครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต					
40.	สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประสานงานกับกลุ่มโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายการศึกษา ชุมชน องค์กรและหน่วยงานอื่น					

ภาคผนวก ค ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (Item Congruence Index : IOC)
เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความหมาย
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
ด้านการบริหารวิชาการ							
1.	ครูใช้คอมพิวเตอร์จัดทำแผนและพัฒนาหลักสูตรผ่านระบบดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำระบบรายงานผลการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	ครูใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลการนิเทศน์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
7.	ครูมีการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่ง สืบค้นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนา งานวิชาการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างแหล่ง เรียนรู้ออนไลน์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	ครูใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร ด้านวิชาการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บ ข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ การศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการบริหารงบประมาณ							
1.	ผู้บริหารใช้คอมพิวเตอร์ในการ วางแผนงบประมาณ ข้อมูลทางการเงิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	ครูบันทึกข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ ในการจัดการทะเบียนพัสดุและ ครุภัณฑ์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	ครูควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างด้วย ระบบอิเล็กทรอนิกส์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บขอ มูลงานอาคารสถานที่ด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินสิ่งก่อสร้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
6.	ครูใช้โปรแกรมในการจัดทำรายงานทางการเงิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ครูใช้โปรแกรมในการบันทึกรายรับ-จ่ายเงิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	ครูมีระบบการยืนยันการทำรายการทางการเงิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	ครูยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการสรุปรายงานที่เกี่ยวกับงบประมาณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการบริหารงานบุคคล							
1.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์อัตราค่าจ้าง	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
2.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนอัตราค่าจ้าง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3.	ครูใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประกาศรับสมัครบุคลากรผ่านช่องทางออนไลน์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำระบบข้อมูล ทะเบียนประวัติบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณการ เลื่อนขั้นเงินเดือน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสถิติ การมาปฏิบัติงานของครูและ บุคลากร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำ บันทึกและรายงานผลการ ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำ บันทึกการขอมิบัติประจำตัวเจ้าหน้าที่ ของรัฐ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	ครูนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการ บันทึกแนวปฏิบัติเรื่องวินัยและการ รักษาวินัย และการบันทึกการออก จากราชการรายงานทุกกรณี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ผู้บริหารจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้ได้รับการศึกษา อบรม การใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการบริหารงานทั่วไป							
1.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการบันทึก สภาพงานธุรการ ระเบียบ กฎหมาย แนวปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	ครูใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้าน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3.	บุคลากรจัดทำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศภายในกลุ่มโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานธุรการโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศระหว่างกลุ่มโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ส่งเสริมงานกิจการนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	สถานศึกษารายงานผลการรับนักเรียนเขาเรียนไต่เชตพื้นที่ทราบโดยผ่านเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
10.	สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการประสานงานกับกลุ่ม โรงเรียน กลุ่มเครือข่ายการศึกษา ชุมชน องค์กรและหน่วยงานอื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เชียงราย ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ดังนี้

Reliability

Scale : ALL VARIABLES

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.954	.953	40

จากผลการหาค่าความเชื่อมั่น พบว่า ความเชื่อมั่นจากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค คำนวณค่าระดับความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดีมาก หมายถึงแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายศุภเกียรติ กุศล
วัน เดือน ปี เกิด	22 มีนาคม 2539
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2562 ค.บ., (ภาษาไทย), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, จังหวัดเชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	311 ม.4 ต.ม่วงตึ๊ด อ.ภูเพียง จ.น่าน 55000
ผลงานตีพิมพ์	ศุภเกียรติ กุศล และธิดาวัลย์ อุ่นกอง. (2568). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย. วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(3), อยู่ระหว่างการเผยแพร่. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/gskkuhs

